

Problémové chování na Mrskošovně, vysoké energetické náklady na Kačáku a důvody ztrátovosti sauny

SEDLČANY Pavel Bednář, ředitel Sportovních areálů Sedlčany (SAS), předložil radě města výroční zprávu za rok 2021. Jde o příspěvkovou organizaci, která byla založena v Sedlčanech právě před deseti lety. Organizuje, zajišťuje provoz, údržbu a rozvoj sportovních areálů, ubytoven a saun, které jsou městským majetkem. Koncem uplynulého roku se nemovitý majetek, který byl SAS svěřen, rozrostl ještě o tři pozemky. Nacházejí se v areálu volnočasového prostoru v Luční ulici, pro který se v minulosti vžil

název Mrskošovna. K údržbě trávníku hřiště přibyla správa veřejných toalet, altánu, workoutového, parkového a dětského hřiště. A k volnočasovému areálu v Luční ulici směřovala ostřejší Bednářova kritika.

Vandalové řadí

Ředitel Bednář připomněl, že volnočasový areál byl slavnostně předán do užívání teprve vloni 16. listopadu, ale i přes krátkou dobu užívání se na něm již vyřádili vandalové. „Problémové chování se projevuje na stavu nových prvků, jako jsou poškrábané a po-

čmárané lavičky, ukradené cedulky na skříňkách a nepořádek v podobě odpadků pohozených na zemi. Největším problémem jsou toalety, které nejsou proti vandalům zabezpečeny. Přímotopy s volně přístupným ovládáním výrazně zvýšily spotřebu elektrické energie,“ konstatoval a upozornil radní na nutnost zaměřit se na technické zabezpečení tohoto místa. Připustil, že Luční ulice je sice navštěvována mládeží, ale jde často o skupinky zájemců, které nikdo nevede, neučí, netrénuje, nevychová ani

Pokračování na straně 2

Jedno pivo bodlo už na startu. Více o Pochodu krajem sedlčanských hospod na str. 6

Přednáška historika Tomáše Zouzala připomněla paralelu mezi lety 1939, 1968 a letošním rokem

SEDLČANY Poněmčít, vystěhovat, zastřelit! aneb Jak se žilo u nás před osmdesáti lety, takový název dostala přednáška historika Tomá-

še Zouzala, která se konala ve čtvrtek 17. března ve studovně městského muzea. Téměř do posledního místa posluchači zaplněný sál si měl možnost naplno uvědomit, že něco podobného, co se dělo už několikrát v novodobé historii u nás, se opakuje v ne příliš vzdálené zemi i v těchto dnech. Vždyť i současná ruská propaganda tvrdí, že Ukrajinu osvobozuje a že není agresorem, který ji napadl.

Národ, který svoji zemi nebrání, o ni přijde

„Kdo mohl v květnu 1968 tušit, co se stane v srpnu, a kdo na začátku roku 1938 by v Československu skutečně věřil, že už na podzim bude pohraničí připojeno k Německu a o půl roku později dojde k okupaci a Československo zmizí

Pokračování na straně 9

Dva dny žil Krchov výstavou zemědělské a komunální techniky

KRCHOV Rodinná firma LIVA Předslavice patří s obratem stovek milionů korun mezi významné společnosti v oboru prodeje a servisu zemědělské a komunální techniky. Její historie sahá do roku 1992. Firmu vede druhé pokolení rodiny Jungvirtů. Ředitel podniku Libor

Jungvirt mi byl milým společníkem při prohlídce areálu v Krchově u Petrovic, který se začátkem minulého týdne zaplnil zemědělskými stroji.

To, co se kolem nás děje, je den otevřených dveří nebo spíš prodejní výstava?

Pokračování na straně 7

Pomoc Ukrajině: Padesát tisíc, ubytování na zámku, v nemocnici i v rodinách, materiální sbírka

SEDLÉC-PRČICE Město Sedlec-Prčice se snaží zmírnit utrpení lidí, kteří prchají z Ukrajiny před válečnými hrůzami. Vhodný způsob pomoci hledají radní, zastupitelé, školy i soukromé subjekty.

„Předběžně jsme projednaly na radě města Sedlec-Prčice poskytnutí částky 50 tisíc korun z rozpočtu města. Chceme je zaslat na účet Člověka v tísní - SOS Ukrajina. Tuto částku bude,

Pokračování na straně 3

ČESKOMORAVSKÝ BETON
HEIDELBERGCEMENT Group

BETONÁRNA
ČERVENÝ HRÁDEK

PRODEJ BETONU A KAMENIVA

725 635 401
www.transportbeton.cz

Cídidlo na zašlou duši v drogerii nevedou

SEDLČANY Tento text bude velice emotivní. Možná o něco méně, než by byl před několika málo dny, ale srdce se mi

dnes, v neděli ráno, doma u počítače svírá stejně jako ve středu v sedlčanské drogerii. Ano v té všemi oblíbené drogerii

v horní části náměstí. Pár minut po otvíračce vcházím dovnitř, беру velký košík, abych

Pokračování na straně 9

Problémové chování na Mrskošovně, vysoké energetické náklady na Kačáku a důvody ztrátovosti sauny

Dokončení ze strany 1
nehlídá. A to se negativně projevuje na jejich chování.

Umělá tráva, radost i starost

Umělá tráva na hřišti ve Zberazské ulici – takzvaném Kačáku – byla městem Sedlčany vybudována, aby bylo možné hřiště používat celoročně. Fotbalový oddíl TJ Tatrana, který je nejčas-

Pavel Bednář

tějším uživatelem, tuto možnost vítá. Ale i tady si období koronaviru vyžádalo svoji daň. Na hřiště s umělou trávou na jaře nikdo nechodil. Kromě Tatrana ostatní zájemci vzhledem k omezením všechny rezervované časy zrušili. Z celkových 213 hodin obsadili fotbalisté Tatrana 175 hodin, školy za celý rok jen sedm hodin, ostatní uživatelé tři hodiny. Uspořádány byly na hřišti pouze čtyři turnaje Balkap, součet obsazenosti byl 28 hodin.

Bednář konstatoval, že největší náklady představuje spotřeba elektrické energie na osvětlení hřiště a na vytápění buněk. Finančně náročné je i čištění a dekomprese granulátu. Jde o každoroční a povinné úkony a musí je provádět odborná firma. Započítatelné náklady na provoz tak vyšly na téměř 350 tisíc korun.

Sauna ve ztrátě

Ředitel Bednář upozornil, že provoz sauny v roce

2021 skončil ve ztrátě 40 tisíc korun. Ale je přesvědčen, že rok 2022 bude už v kladných číslech. Pro neobvyklý výsledek nabídl vysvětlení: „Sauna musela být celé jaro uzavřená. Po uvolnění restrikcí byla v provozu od 23. září, ale hosté využívali již nakoupené poukázky. Druhým důvodem bylo, že po celou dobu měla SAS povinnost kontrolovat bezinfekčnost na covid. To jsme také činili, proto bylo i méně zákazníků než v časech před pandemií.“

Největší středisko – zimní stadion

Největším ze středisek SAS je zimní stadion. Od začátku roku až po nástup nové sezóny musel být mimo provoz. V té době v něm zůstali pouze tři zaměstnanci, kteří byli ale využiti na údržbu ve všech areálech. Pro první bruslení mohla být plocha otevřena až 24. srpna. Vstup byl umožněn pouze návštěvníkům, kteří se prokázali doklady o bezinfekčnosti na covid. „To nám dělalo problémy, ale povinnost jsme splnili,“ uvedl ředitel Bednář. „Přesto bylo účastníků veřejného bruslení a diváků víc než v předchozích letech,“ sděloval. Veřejné bruslení využilo podle jeho statistických údajů 2353 lidí, průměrná návštěvnost dvouhodinového bruslení představovala 138 lidí. Z celkových 865 hodin, kdy lední plocha sloužila svému účelu, ji využil oddíl ledního hokeje TJ Tatrana 371 hodinami a s 302 hodinami následovala soutěž O pohár starosty města.

Marie Břeňová

Obec investuje ve svých osadách do příjemnějšího a bezpečnějšího prostředí pro život

VOJKOV Rozpočet obce je na letošní rok sestaven jako schodkový. Na straně příjmů počítá s 11,9 miliony korun, ve výdajích s 13,9 miliony. Rozdíl bude

František Bařha

dofinancován z přebytku hospodaření roku 2021. Vojkov se skládá z devíti místních částí: Lhotka, Bezmír, Zahrádka, Křenovice, Podolí, Voračice, Minartice, Sledovice a Vojkov. Starosta František Bařha potvrdil, že s vylepšením jednotlivých osad se ve společné kase samozřejmě počítá a připomněl ve stručnosti akce, které se už letos podařilo uskutečnit nebo které jsou v plánu.

Lhotka

„Ve Lhotce jsme instalovali nové LED lampy veřejného osvětlení. Plánujeme, že se opět budeme finančně podílet na opravě místní komunikace z Velké Lhoty na Lhotku,“ avizoval starosta Vojkova.

Bezmír

Maminky a jejich „drobotina“ v Bezmíři se mohou letos těšit na dovybavení dětského hřiště o další herní prvky. A zvláště dospělí zřejmě ocení menší terénní úpravy hřiště. Starosta uvedl, že se v současné době také zabývá majetkovým a s 302 hodinami následovala soutěž O pohár starosty města.

Zahrádka

„V Zahrádce bychom rádi osadili měření rychlosti, protože někteří řidiči jsou neukáznění a jezdí zde opravdu rychle,“ informoval starosta o záměru, který má zvýšit bezpečnost účastníků silniční dopravy. Lepší průjezdnosti vozidel, zejména autobusů, již pomohlo podle Bařhy prořezání dřevin u místní komunikace od Křenovic přes Zahrádku až k Dědkovu.

Křenovice

V Křenovicích po vyčištění místní dešťové kanalizace, která byla zanesena sedimenty, se letos zaměří na zeleň. „Pustíme se do úpravy veřejné zeleně okolo místní zvoničky, hasičské zbrojnice a autobusové čekárny,“ sdělil František Bařha.

Podolí

„V Podolí jsme vyměňovali staré potrubí dešťové kanalizace, včetně sběrných šachet,“ rekapituloval již hotové práce starosta s tím, že v některých částech této osady jsou v plánu opravy místní komunikace a dojde zde také k prořezávce dřevin podél silnice.

Voračice

Ve Voračicích také zaznamenali místní obyvatelé změnu k lepšímu. Stalo se tak díky opravě příjezdové komunikace vedoucí k obydlím nemovitostem.

Minartice

Zastupitelé obce dali letos v Minarticích zelenou rekonstrukci místní klubovny. V současné době se práce soustředily na její zateplení, výstavbu nového komínu, včetně otopo-

vých kamen, na výměnu střešní krytiny a instalaci přístřešku nad venkovním grilem.

„Řešíme i odkup či směnu dalších pozemků zastavěných místní komunikací Minartice-Sledovice,“ podotkl starosta Bařha.

Sledovice

„Úprava dětského hřiště, úprava terénu, vybudování pergoly včetně laviček, přemístění a doplnění herních prvků pro děti,“ shrnul stručně vojkovský starosta hlavní záměry ve Sledovicích. Výčet doplnil poznámkou o opravě místní kapličky, u níž se na střeše uvolnily dřevěné šindele. Je potřeba vyladit i systém zvonění a provést nátěry střechy. Podotkl, že dokončen je prořez křovin okolo místní komunikace Sledovice-Minartice „Nejsou to žádné velké investice, ale když všechno sečteme, tak tyto práce ukrojí významnou část obecního rozpočtu,“ sdělil starosta.

Vojkov

„Letos bude zkolaudována výstavba chodníků, plánujeme úpravu parkovacích míst, kdy dojde k rozšíření parkovací plochy před budovou obecního úřadu, na návsi před obchodem a před bytovým domem. Současně s tím plánujeme terénní úpravy obou parčíků na návsi, které jsou za autobusovou čekárnou a před kostelem,“ vypočítával starosta. Připomněl také úpravu lipové aleje – významné akce, o níž jsme již čtenáře informovali.

S některými dalšími plány v místní části Vojkov vás seznámíme v některém z příštích vydání.

Marie Břeňová

Tržiště nabízí běžencům konkrétní pomoc

SEDLČANY Městská knihovna Sedlčany se již před třemi týdny zapojila do pomoci Ukrajině. V minulém týdnu naložily knihovnice plnou dodáv-

Blanka Tauberová

ku krabicemi, které obsahovaly zboží od místních dárců. Vše pak putova-

lo do konkrétního místa na Ukrajině.

„Víme, že tam směřují dary řady humanitárních organizací a proto se nyní víc soustředujeme na běžence žijící u nás v Sedlčanech a okolí. Ti po příjezdu naši pomoc velmi potřebují,“ uvedla Blanka Tauberová, ředitelka knihovny.

Zdůraznila, že na internetových stránkách knihovny je od 14. března záložka Ukrajina a odkaz na Tržiště. „Prostřednictvím Tržiště je možné nabídnout konkrétní pomoc pro lidi ubytované nyní v našem regionu. Na stejném místě bu-

deme zveřejňovat aktuální poptávku i my z knihovny,“ podotkla ředitelka s tím, že někteří pěstitelé již zmíněnou formou nabídli značné množství brambor.

„Pod záložkou jsou další nejrozličnější odkazy na výukové listy a knihy ve všech podobách. Ukrajinské děti si tak mohou číst ve svém rodném jazyce časopisy Kamarádi a Malý tvůrce nebo desítku e-knih,“ uvedla několik příkladů. „Vážíme si každé formy podpory,“ doplnila Tauberová. Za pomoc považuje i předání informace o záložce někomu dalšímu. **Marie Břeňová**

Také ve Vojkově už zní ukrajinština

VOJKOV Také ve Vojkově už zní ukrajinština. „V obci jsme měli ubytováno v polovině března kolem dvaceti běženců. Jsou u soukromých osob, kterým za jejich vstřícnost patří poděkování. Pokud vím, azyl jim nabízí v současné době i další vlastníci nemovitostí,“ uvedl František Bařha, starosta Vojkova. Někteří Ukrajinci najdou i pracovní uplatnění v obci, konkrétně v místní lahůdkárně. „Pokud

budou mít zájem, může je zaměstnat i náš obecní úřad – například při údržbě veřejné zeleně,“ poznamenal.

„Byli jsme osloveni také Městským úřadem Votice s dotazem, zda máme volné také nějaké obecní byty,“ pokračoval starosta. Na dotaz však nemohl úředníkům dát kladnou odpověď. Objasn timer, že vlastní pouze jeden dům se šesti byty, ale ty jsou v současné době plně obsazeny.

Za případné nouzové řešení ale označil společenskou budovu ve Vojkově. „Je v ní sociální zařízení, vybavená kuchyně, včetně spotřebičů. Museli bychom zde ještě instalovat lůžka a také dořešit sprchový kout,“ sdělil. „Finanční pomoc budeme jako obec řešit na příštím zasedání zastupitelstva obce 30. března,“ avizoval další chystanou formu pomoci starosta Bařha. **-mb-**

V dubnu nastoupí silničáři

REGION Ředitelství silnic a dálnic ČR aktualizovalo mapu významných oprav, které plánují zahájit letos v průběhu

stavební sezóny. Je mezi nimi zahrnuta také oprava povrchu a odvodnění na silnici první třídy I/18 v úseku Lichovy – Břekova

va Lhota. Silničáři by se tu měli objevit a zahájit práce 1. a nejpozději 4. dubna.

Marie Břeňová

Pomoc Ukrajině: Padesát tisíc, ubytování na zámku, v nemocnici i v rodinách, materiální sbírka

Dokončení ze strany 1
s ohledem na platný zákon o obcích, schvalovat ještě zastupitelstvo,“ informovala starostka Miroslava Jeřábková.

Příchozím z Ukrajiny se radnice pokouší zajistit střechu nad hlavou. „Za několik dní by měly být dokončeny úpravy jedné by-

ž už na území města přibližně tři týdny a jejich počet se mění. „Část příchozích je ubytovaná na zámku v Prčici, další v ubytovacích kapacitách nemocnice Prčice a dvě maminky s dětmi pak jsou u majitelů soukromých nemovitostí. Někteří zůstali několik dnů a následně se přesunuli jinam – buď v rámci České republiky nebo do jiné země, kde mají příbuzné či známé. Jiní zůstat chtějí a protože se převážně jedná o maminky s dětmi, řešíme i jejich zapsání do naší základní a mateřské školy. Aktuálně víme o sedmi až deseti dětech ve věkovém rozpětí pět až čtrnáct let, které by měly naši školu začít navštěvovat. Zatím ještě čekáme na doplnění informací o dalších příchozích, abychom mohli zajistit třídy, řešit personální zajištění, případně zřízení neformální dětské skupiny,“ vysvětlila Jeřábková.

Předávání dostupných a ověřených informací soukromým ubytovatelům, to je další důležitý úkol dnešních dnů, kterého se radnice ujala. „Jsme také domluveni i na případném vyhlášení materiální sbírky, pokud budou příchozí cokoliv potřebovat,“ dodala starostka s tím, že materiální jednodenní sbírku již uspořádala a odbavila také místní škola v rámci projektu Děti dětem.

Marie Břeňová

Mirka Jeřábková, starostka města Sedlec-Prčice

tové jednotky. Jde o byt 3+1, který zůstal s ohledem na původní plán opravit celý objekt, dva roky neobydlen. Rozhodli jsme se, že byt bude nabídnut některé z příchozích rodin jako dlouhodobé ubytování. Je možné jej využít buď pro větší rodinu nebo v něm lze poskytnout zázemí například pro dvě maminky s dětmi,“ pokračovala starostka. Je si vědoma, že před nastěhováním bude nutné vyřešit také vlastní vybavení bytu.

„Na úřadu zároveň shromáždíme nabídky ubytovacích kapacit od soukromých subjektů, které následně předáváme dál,“ podotkla. Potvrdila, že ukrajinští občané jsou

Zabezpečovací zařízení, kamerové systémy, přístupové systémy. E-mail: info@nes.cz, tel.: 603 504 097

ČERNÁ KRONIKA

VYSOKÝ CHLUMEC Z přečinu ohrožení pod vlivem návykové látky je podezřelý 40letý muž. Policejní hlídka ho zastavila 15. března krátce po poledni nedaleko obce. Provedený test na drogy

byl pozitivní na látku THC.

SEDLČANY V odpoledních hodinách v sobotu 19. března jel přes město 32letý řidič. Policisté u něj zjistili také přítomnost drog, a to pervitinu. O pár hodin později při-

slučníci policie kontrolovali ve městě 34letého motoristu. Ten měl test pozitivní na marihuanu.

Informace v této rubrice pocházejí ze svodek PČR Příbram

V sobotu 26. března tomu bude 10 let, co nás navždy opustil pan

Václav Bláha
ze Solopysk.

Kdo jste ho znali, vzpomenejte s námi. Stále vzpomínají příbuzní.

Spolek Luční kvítka se věnuje vzdělávání, dovádění v duchu tradic a mění park na Novoměstském náměstí

SEDLČANY Spolek Luční kvítka, který v Sedlčanech vznikl vloni na jaře, o sobě nechá slyšet v roce 2022 nepochybně častěji. Všechno tomu nasvědčuje. Sdružuje pět maminek s dětmi, které chtějí trávit volný čas se svými potomky smysluplně, podporovat přirozený vývoj a vzdělávání svých potomků a nezapomínat na tradice.

Zalej alej

Největší akcí, kterou od loňska spolek připravuje, je revitalizace parku na Novoměstském náměstí. Pro projekt vymyslely členky název Zalej alej a přizvaly k němu jako poradkyni odbornici na přírodní zahrady, kterou prezentují pod vtipným pseudonymem Koza v petrželi. Vloni jim grant Nadace Partnerství unikl o vlásek. Nevyšel kvůli byrokratickým postupům. Spolek byl uznán k 1. listopadu a nejzazší termín pro podání žádosti byl 31. říjen, kdy ještě úředně neexistoval. Spolek Luční kvítka si nezoufá. Zatímco úřední šiml měl při prvním pokusu o získání peněz navrch, letos maminky podají žádost o dotaci na komunitní projekt znovu. Elánu při naplňování jejich představ to mladým ženám neubralo.

„Začínáme s postupnou proměnou svépomocí, vkládáme například do nákupu keříků a některých aktivit vlastní finanční prostředky, snažíme se také oslovit firmy nebo lidi z okolí,“ podotýká předsedkyně spolku Luční kvítka Barbora Klausarová. Doplňuje, že radnice jim pomáhá tím, že je propojila v komunikaci s vedením Sedlčanských technických služeb.

„A technické služby nám například poskytnou zeminu, vyhrábnou místa pro vysazení stromů a pro ochranu zeleně navezou i mulčovací kůru,“ vysvětluje.

Společné sázení

Maminky ve vizualizaci mají v blízkosti sochy také sluneční hodiny.

Barbora Klausarová na Novoměstském náměstí říká: „Máme energii a zápal něco změnit k lepšímu.“ Na snímku je spolu s ročním synkem Kajetánem, který je z Lučních kvítek tím nejmladším.

Předsedkyně potvrzuje, že tento záměr bude asi finančně náročnější, a tak s ním počítají až v jedné z posledních fází úprav. „Na jaře chceme udělat oblázkoviště a možná se najdou dodavatelé, kteří by nám do něj poskytli za symbolickou cenu vhodné kamínky. Také letos uděláme záhonek na luční kvítí. Připravíme vyvýšený bylinkový záhonek. Vysázeny máme od 2. března už některé keře rybízu, do akce se zapojily i děti a budeme v tom v sobotu 2. dubna od 14.30 hodin pokračovat,“ avizuje předsedkyně společné

sázení, na které chce pozvat zájemce, při němž zde přibudou šeríky, jablono a zlatý dešť.

Začalo to houpačkou

„Jsme spolek maminek ze Sedlčanska, ne všechny z nás bydlí přímo na Novém Městě. Ale nějak přirozeně jsme se v tomto parku

žádat radnici o souhlas s jeho obnovou a dostaly jej. „Obcházely jsme také lidi, kteří v okolních domcích bydlí, abychom zjistily jejich názor a místní obyvatelé nebyli proti a naopak nám vyjadřovali podporu,“ zmiňuje postup. „Nejsme uzavřenou komunitou, uvítáme i další členy, kteří se k nám přidají nebo nám

je, že budou následovat další, které korespondují s lidovými tradicemi v různých ročních obdobích.

Metody Montessori a Hejného

A jak členky praktikují svobodu ve vzdělávání, k níž se hlásí? Dvakrát týdně provozuje spolek pro děti ve věku tři až šest let v duchu Montessori komunitní školičku podle principů montessori pedagogiky: Nauč mě, jak to mám udělat sám. „Děti vzděláváme samy – doma, venku a na zahradě. A to i ty školní. Ve skupině máme maminky, které mají prvňáčka nebo i druháka a dvě z Lučních kvítek jsou pedagožky. Takzvané domškoláky učíme například matematiku s využitím metody profesora Milana Hejného, jejímž cílem je rozvoj osobnosti žáka, jeho nápadů, originálních myšlenek, které mají přednost před klasickým biflováním. Děti si na různé zákonitosti v matematice přichází samy. A funguje to i na řadě našich základních škol. Domškoláci jsou zapsáni v klasické základní škole, učí se doma a dvakrát ročně musí na přezkoušení. Výsledky mají v pohodě,“ podotýká stručně k praktikám v učení předsedkyně Klausarová.

Marie Břeňová

prispějí na transparentní účet,“ poznamenává paní Barbora.

Ohlíží se za úspěšnou akci Dovádění s Masopustem 1. března, kdy si děti vyráběly masky delfína nebo zvířátek... a potvrzu-

semky. Prvním impulsem něco na jeho podobě a využití změnit byla houpačka, kterou tady nechala zavěsit asi před třemi lety paní Janská, snacha majitelky zdejší cukrárny. Pozorovaly jsme, že se v parku najednou začaly mnohem víc objevovat děti s maminkami. To nás vedlo k zamýšlení, jak využít celý ten velký prostor, aby zde našly různé hrací prvky děti od toho nejútlejšího věku. Víme, že je baví kutat se v hlíně, něco tvořit, sázet,“ vysvětluje Barbora Klausarová.

Protože se jedná o městský pozemek, musely po-

V sobotu 26. března tomu bude deset let, co nás navždy opustil milovaný manžel, tatínek, dědeček a kapelník pan

Miloslav Novák z Nedrahovic

Je těžké nevzpomínat na člověka, který je vrytý hluboko v našich srdcích.

S láskou v srdci nikdy nezapomenou manželka Lenka, rodina Machova a muzikanti.

Terminál funguje bez větších problémů

SEDLČANY Roční provozní náklady na přestupní autobusový terminál nedosahují astronomických výšek. Pohybují se kolem 300 tisíc korun,

což je pro městský rozpočet akceptovatelné.

„Největší položky představují ceny elektrické energie,“ poznamenal sedlčanský starosta

Miroslav Hölzel. Uvedl, že zázemí pro cestující funguje v současné době bez větších problémů, včetně světelné tabule s příjezdy a odjezdy

autobusů. Bez problémů fungují také toalety. Kromě vnitřních WC je možné užívat i mobilní venkovní toaletu, aby byla případně k dispo-

zici v nočních hodinách před otevřením terminálu. „Žádné připomínky se ke mně nedostaly,“ podotkl starosta.

Marie Břeňová

Rychlejší a stabilnější internetové připojení v Sedlčanech

Kvalitní internetové připojení není dnes už jen výsadou velkých měst. Rychlé a stabilní internetové připojení je v současné době nezbytné pro všechny, a to nejen pro práci či studium. Často se stává, že i běžné domácí spotřebiče potřebují připojení k internetu, a to je také jeden z důvodů, proč došlo ke kompletnímu posílení sítě, kterou po původním majiteli převzala společnost ÚVT Internet s.r.o.

ÚVT Internet poskytuje telekomunikační služby především v Praze a Středočeském kraji, a právě koupě společnosti Lacina s.r.o. ji umožnila rozšířit se

i mimo tuto oblast. Kromě posílení stávající sítě, a tím zajištění stabilnějších služeb, se klienti dočkali také dostupnějších zákaznických linek a kvalitní technické podpory. Ačkoliv nastaly obavy u stávajících klientů, zda pražská společnost s několika tisíci klienty dokáže odbavit i požadavky ze vzdálenějších oblastí, nebylo čeho se obávat. Technici společnosti působí v lokalitě téměř každý den, a navíc zkušenosti s obsluhou větší klientské báze umožňují nastavení optimálních procesů k rychlému vyřešení všech klientských požadavků. Neznámá to však, že dotazy odbavuje robot. ÚVT Internet je stále především rodinná fir-

ma, která dbá na osobní přístup ke svým klientům.

V minulých měsících se ukázalo, jak je rychlý a stabilní internet pro běžné fungování domácnosti nezbytný. „Víme, že pokud vám vypadne internet několikrát během dne, nelze komunikovat s kolegy, ani včas ode vzdávat úkoly do školy, takže na homeoffice či dobrou známku můžete zapomenout,“ říká Petr Dvořák, spolumajitel společnosti ÚVT Internet. „Vybudování optické infrastruktury je tak pro nás stěžejní. Chceme pro naše stávající klienty zajistit kvalitní připojení bez výpadků,“ dodává Petr Dvořák.

Optické připojení je jedno z nejkvalitnějších, a do budoucna jistě nejperspektivnější druhem internetového připojení. Díky kvalitní páteřní trase umožňuje ÚVT Internet rychlé připojení také prostřednictvím bezdrátové sítě. „Občas si pro nás klienti připraví nelehké zadání, když chtějí připojit bezdrátově celou domácnost stejně rychlým internetem. I to ale dokážeme s pomocí dostupných zařízení zvládnout,“ doplňuje Tomáš Zamrazil, vedoucí technického oddělení ÚVT Internet.

K internetu máte navíc možnost využít i internetovou televizi, se kterou získáte přístup

k více než 150 televizním kanálům. Součástí IPTV jsou i tzv. chytré funkce, s nimiž můžete sledovat pořady zpětně, pozastavit si vysílání anebo si ho pustit od začátku. Samozřejmě je také možnost sledovat televizi na mobilním telefonu, tabletu nebo stolním počítači.

Tímto bychom rádi vyzvali všechny, kteří mají zájem o rychlejší internet, aby posílali své poptávky prostřednictvím webových stránek www.uvtnet.cz nebo je předali na telefonním čísle 227 023 023. Uvedená zákaznická linka je dostupná každý všední den a proškolení pracovníci jsou připraveni zodpovědět veškeré dotazy. **PR**

- Koupím moped Stadion/Jawetta/Pionýr. Tel.: 771 221 112. 60/22
- Koupím výherní automaty – retro 90. léta. Tel.: 774 804 274. 61/22
- Muž 60/170 hledá ženu k vážnému seznámení. Tel.: 705 107 205. 62/22
- Prodám dvě křesla Poäng (IKEA), tmavě hnědá kostra, bílý sedák (200 Kč/ks – i jednotlivě). Tel.: 608 543 848. 63/22
- Důchodkyně hledá přivýdělek – Sedlčany. Tel.: 797 976 931. 64/22
- Prodám pole cca 0,74 ha. LV 847 katastr Sedlčany. Pole sousedí se stavebními

Prodám palivové dřevo 800 Kč/prms,
nařezané a naštipané. Dovoz zdarma.
Tel.: 730 529 545

ŘÁDKOVÁ INZERCE
15 Kč/řádek
Tel.: 774 414 225

pozemky. Nutno vyřešit vstup na pole.
Cena 150 Kč/m². Tel.: 777 948 844. 65/22
● Prodám králíky. Tel.: 608 408 009. 66/22

Kominictví Tuháček

tel.: 777 811 898

kominictvi.tuhacek@seznam.cz

- čištění ○ frézování
- vložkování
- revizní zprávy ○ sanace
- stavby a opravy komínů
- zajišťování revize

Domov seniorů Vojkov
hledá pracovníky na pozici

ZDRAVOTNÍ SESTRA

na celý úvazek dle variabilního plánování 12hodinových směn

Nabízíme: plat dle tarifních tabulek, po zapracování nastavení osobního ohodnocení dohodou, pravidelné odměny 2x ročně, příplatky za směnnost a náročnost, obědy zdarma, příjemné pracovní prostředí

Své nabídky společně s životopisem zasílejte na e-mail: konickova@dd-vojkov.cz

Tel.: 737 430 788, 317 835 186

www.dd-vojkov.cz

Čísla opět rostou, Sedlčansko nevyjímaje

REGION Dříve než jsme se mohli začít radovat z poklesu covidových případů a uklidnění situace, začala křivka opět stoupat. A to nejen u nás, takže se dá očekávat další zhoršení situace.

Stav nakažených se od minulých neděle do 20. března zlepšil v Hřimězdicích, Klučenicích, Kosově Hoře, Křepenicích, Nedrahovicích, Počepicích, Sedlci-Prčici, Svatém Janu, Vojkově a Vysokém Chlumci. Dublovice, Jesenice, Kňovice, Krásná Hora nad Vltavou, Nalžovice, Osečany a Radíč mají stejný počet pozitivně testovaných, jako tomu bylo o týden dříve. V ostatních dvanácti obcích se počet nakažených koronavirem zvýšil.

V obci s rozšířenou působností Sedlčany bylo 144 nově nakažených za posledních sedm dní, na Příbramsku 545 a na Voticku 41. V nemocnicích bylo 5 obyvatel z Voticka, 19 z Příbramska a 3 ze Sedlčanska.

Od začátku měsíce bylo na Sedlčansku nejméně covid+ obyvatel 14. března, kdy jich bylo evidováno 117. Od té doby počty opět rostou. Zároveň ale bylo v ten den nejvíce lidí v nemocnici, hned deset. Na Voticku je trend jiný, když zde počty stále klesají, takže nejnižší číslo za celý březen vidíme v sobotu 19. března. Nejvíce nemocničních pacientů zde bylo 17. března. Příbramsko evidovalo nejméně nakažených hned 6. března, od té doby se situace opět zhoršuje. Den předtím, 5. března, bylo v nemocnici 20 pacientů s prokázaným koronavirem.

Olga Trachtová Hadáčeková

	5. 12.	10. 12.	2. 1.	9. 1.	16. 1.	23. 1.	30. 1.	6. 2.	13. 2.	20. 2.	27. 2.	6. 3.	13. 3.	20. 3.
OBEC														
Dublovice	12	9	3	2	9	22	28	17	6	8	5	5	5	5
Hřimězdice	7	8	1	2	4	5	9	8	2	4	1	1	4	2
Jesenice	9	2	1	4	9	10	17	6	5	2	3	1	2	2
Kamýk nad Vltavou	20	20	12	7	10	19	19	32	11	5	5	9	7	11
Klučenice	8	10	1	1	1	17	14	10	9	3	3	1	2	1
Kňovice	7	4	2	1	3	9	8	5	2	4	0	1	1	1
Kosova Hora	29	30	18	13	21	36	40	24	21	12	5	11	7	2
Krásná Hora nad Vlt.	23	36	7	7	6	22	32	16	8	8	13	10	5	5
Křečovice	20	20	4	2	11	14	13	12	7	2	0	0	0	1
Křepenice	6	6	3	4	2	6	6	1	1	1	1	2	1	0
Milešov	4	5	1	2	1	4	4	5	1	0	4	1	1	3
Nalžovice	7	8	5	4	11	30	26	14	16	10	8	2	4	4
Nedrahovice	8	10	3	1	2	6	15	11	5	3	3	7	4	3
Nechvalice	19	17	2	5	9	30	18	11	9	5	4	2	1	3
Osečany	7	8	3	2	2	4	4	1	1	4	0	0	1	1
Petrovice	40	30	15	9	24	51	57	43	20	11	10	8	8	13
Počepice	12	5	10	3	4	14	16	7	7	3	4	2	2	0
Prosenická Lhota	3	5	1	0	1	9	11	7	12	4	8	2	1	4
Příčovy	3	3	0	0	0	8	8	9	3	2	2	1	0	2
Radíč	0	2	0	0	0	3	4	2	1	0	0	0	0	0
Sedlčany	109	136	75	80	162	262	268	213	153	93	56	50	48	62
Sedlec-Prčice	89	69	24	18	31	59	112	80	48	25	20	22	25	20
Solenice	2	5	2	2	5	7	10	10	7	2	2	0	0	1
Svatý Jan	7	11	3	5	5	4	6	10	6	4	4	0	2	0
Štětkovice	7	7	3	5	6	8	8	6	3	1	3	2	3	4
Vojkov	9	10	0	1	3	3	8	7	6	2	0	0	1	0
Vrchotovy Janovice	13	16	4	4	14	25	47	36	33	14	6	4	2	5
Vysoký Chlumec	23	18	12	12	10	19	23	18	9	5	2	2	10	7
Zduchovice	1	4	2	1	3	4	5	8	6	1	2	2	2	3
Celkem	504	514	217	197	369	710	836	629	418	238	174	148	149	165

Vyznavači turistiky a pěnivého moku po dlouhé pauze pochodovali krajem sedlčanských hospod

SEDLČANY V restauraci Kozlovna na Severním sídlišti a také v jejím blízkém okolí panoval už od raních hodin v sobotu 19. března čilý ruch. Právě zde byl totiž start 16. ročníku turistické a pivní akce, kterou pořadatelé nazvali Pochod krajem sedlčanských hospod.

Přicházeli kamarádi z práce i ze života

Účastníci pochodu byli letos o to více natěšení, protože loni a předloni se z důvodu pandemie konat nemohl. A sjížděli se i ze vzdálenějších míst, nejenom z regionu. „My jsme každý odjinud,“ hlásil od jednoho ze stolů Kozlovny mluvčí šestičlenné party, který se představil jako Martin. „Například z Příbra-

mi a z Drevníků. Marek je až ze Slovenska, ale teď bydlí tady. Jsme parta kamarádů a společně jdeme tento pochod poprvé. Čekáme ještě na jednoho kamaráda, dali jsme si každý jedno pivo, ale pokud přijde později, dáme asi ještě jedno.“

To v jiné, tentokrát osmičlenné partě, bylo k vidění spoustu známých tváří, takže bylo jisté, že se jedná o místní turisty a milovníky piva. „Jsme kamarádi z práce i ze života,“ představil svoji partu sedlčanský fotograf Milan Dragoun. „Jsme na začátku, takže zatím nevíme, jak budeme mít velkou žízeň. Tady kamarád má zatím jenom malý pivo.“

Rekordní účast se otřásala v základech

Turisté a milovníci zlatavého moku za téměř ideálního počasí z Kozlovny postupně vyrazili na sedmnáctikilometrovou trasu, která jistě prověřila nejenom jejich fyzickou, ale i psychickou odolnost, ačkoliv požívání alkoholických nápojů vůbec nebylo povinné a záleželo na vlastním uvážení každého dospělého účastníka akce. Co bylo ale nutné, každý musel projít všemi avizovanými kontrolami, tedy hospodami. I s Kozlovnou a cílovým Coloradem v Nádražní ulici jich bylo celkem osm. První kontrola na trase čekala na poutníky v sedlčanském pohostinství Na Růžku a druhá v hostinci U Šimků v Příchovech. Potom se turisté vy-

dali do dublovické mini pizzerie a čtvrtá kontrola je čekala v Solopyskách v klubu Tesárek. Potom už trasa pochodu vedla směrem na Šiberný vrch a zpět do Sedlčan. Další kontrola čekala v hotelu Florián a ještě než poutníci došli do Colorada, kde oslavili zdárné dokončení svého putování, narazili na Cibich Pub. Při každé kontrole si účastníci pochodu nechávali potvrdit kartu razítkem.

Zakladateli Pochodu krajem sedlčanských hospod jsou velcí příznivci turistiky Luboš Hrstka a Pavel Zavadil z Jesenice, kteří také tentokrát vítali turisty na startu. S účastí přichozích mohli být spokojeni, vždyť už v půl desáté dopoledne předali dvě stovky letáků,

informujících jednotlivé přichozí o pochodu a doplněných o několik rad na cestu.

„Nestýskalo se nám v té dlouhodobé pauze jenom po pochodu, ale po všem,“ svěřil se Luboš Hrstka. „Vždy přicházelo kolem stovky lidí a v dosud posledním ročníku jich přišlo rekordních 274. Teď už jich máme zapsáno přes dvě stě, takže bychom se měli k tomuto počtu přiblížit. Děti zatím přišly čtyři, věkové složení účastníků pochodu je převážně od dvaceti do šedesáti let. Trasu jsme se v minulosti snažili měnit, minule končila například na Chlumu, ale teď jsme se rozhodli pro trasu Sedlčany-Sedlčany, což bude jednodušší hlavně pro ty účastníky, kteří přijeli autem.“

David Myslikovjan

Dva dny žil Krchov výstavou zemědělské a komunální techniky

Dokončení ze strany 1

Děláme především výstavy. Už když jsme toto středisko před necelými dvěma lety otvírali, měli jsme v plánu sem pozvat nejen zákazníky, ale představit se i místním lidem. Bohužel nám do toho vlezl covid a všechny plány se musely podřít platným opatřením a nařízením. V létě, když bylo volněji, pro změnu není v zemědělství čas. A na podzim, když už by ten čas byl, se situace vždy natolik zhoršila, že jsme žádné veřejné setkání uspořádat nemohli. Letos se to konečně změnilo, za což jsem moc rád. Výstava má i kouzlo se-

budeme zase nakládat kamiony a některé stroje odvážet a přesouvat pro změnu do Mariánských Lázní, kde máme výstavu další dva dny.

Podařilo se vám během dvou dnů na Krchově něco prodat nebo návštěvníci chodili stroje spíš jen okouknout?

Ano, podařilo. Ale náš obor není jen o tom, že sem někdo přijde, ukáže na traktor a řekne: „*Jé to je krásná mašina, tu si koupím domů, hned si ji odvezu.*“ Jsme s většinou zákazníků dopředu v kontaktu, radíme jim. Je to i o tom, že vejdemo ve známost, komunikujeme s lidmi, poradíme,

Určitě jsem. I když musím říci, že je na všech akcích v dnešní době cí-

Hlavní sídlo máme v jihočeských Předslavicích, další středisko v Marián-

městnat místní lidi. Ono to totiž má svoji velkou výhodu. Pokud se musí

Krchov ožil jarní výstavou zemědělské a komunální techniky.

tit určitý pokles zájmu, lidé už nechodí tolik, jako v době před covidem. Ale zde návštěvnost odpovídá tomu, co jsme očekávali.

ských Lázních a naposledy jsme otevřeli právě toto v Krchově.

Proč zrovna Krchov u Petrovic?

Jednoduše, máme to tady rádi. Naše rodina pochází ze Šumavy a tady mi to přijde trochu podobné. Máte tady moc krásný kraj, kopcovitost, rozmanitost. Krásný kraj a příjemní lidé – to jde pak už všechno samo. Ještě než se nám podařilo koupit objekt na Krchově, tak jsme měli Petrovice vyhlídnuté dlouho dopředu. Máme tady dokonce dodnes i jeden pozemek, který jsme kupovali předtím, než jsme se dostali ke koupi tohoto objektu. Měli jsme tenkrát v plánu začít stavět od píky na zelené louce. A nakonec jsme se úplně náhodou dostali sem.

Kolik zde máte zaměstnanců?

V současné době dva-

v létě na servis i večer nebo například vydat náhradní díly o víkend, je to díky tomu, že skoro všichni mají krátkou dojezdovou vzdálenost do zaměstnání. Vždy se to nějak vyřeší ke spokojenosti obou stran. Zákazníkovi je zde v prodeji a servisu zemědělské techniky k dispozici plně vyškolený tým servisních techniků s dlouholetými zkušenostmi a další zaměstnanci.

Vaše firma je nositelem některých prestižních ocenění. Můžete se trochu pochlubit?

Jedním z prvních bylo ocenění Rodinná firma roku 2012, v roce 2013 jsme získali cenu Živnostníci a rodinné firmy – sůl české ekonomiky, v roce 2015 následovalo vítězství v programu Podnikáme odpovědně v kategorii Rodinná firma. Ve stejném roce jsem

Objekt pro své nové středisko v Krchově koupila firma LIVA před necelými dvěma lety.

tkání s našimi zaměstnanci, zákazníky a příznivci. Samozřejmě novým i stávajícím zákazníkům vystavené stroje do detailu předvádíme. Naši zákazníci jsou hlavně zemědělci a ti mají čas se přijít podívat právě brzy na jaře, jinak mají celý rok moc práce. Z toho důvodu děláme právě jarní výstavu. Ale je zde vítán úplně každý, nejen zemědělci.

Bylo zde živo už o víkend, ačkoliv oficiálně je výstava v pondělí a úterý 14. a 15. března...

Minulý týden jsme měli výstavu na naší centrále. V sobotu se sem mnoho strojů převáželo a dělali jsme nezbytné přípravy. Dnes večer (pozn.: úterý 15. 3.), až tady skončíme,

domlouvají se obchody současné a třeba i budoucí. Pro porovnání – v devadesátých letech vypadal prodej strojů jinak než dnes. Tehdy se opravdu často stávalo, že zákazníkovi se líbil stroj, ukázal na něj a vezl si ho skoro hned domů. Dnes už prodej vypadá jinak, odborněji. Taková rychlá akce už je výjimečná. Součástí komplexních služeb je výkup strojů protiúctem, dotační poradenství na nákup zemědělské techniky prostřednictvím PGRLF nebo dalších aktuálních programů. Navíc známe nejnovější inovace v oblasti zemědělské a komunální techniky.

Jste spokojení s návštěvností?

Přejdeme od výstavy k tomu, jak se vaše společnost ocitla v Krchově...

Intenzivně jsme na Petrovicku čtyři roky s tím, že jsou to dva roky, kdy jsme podepsali smlouvy na tento areál a rok a půl

Pro návštěvníky výstavy bylo v areálu společnosti připraveno příjemné pohoštění.

zde působíme. Jinak naše společnost letos slaví třicet let a v této oblasti působíme dvacátým rokem.

náct. Podařilo se nám tady vybudovat odborný a fungující kolektiv na původní myšlence za-

vyhrál prestižní soutěž Manažer roku 2015. A následovaly další...

Jana Motrincová

Pro jubilejní perníkovou čertovu podkovu vyrazilo 570 turistů

SEDELEC-PRČICE Klub přátel dlouhých kilometrů KČT Sedlec-Prčice uspořádal v sobotu 19. března jubilejní 50. ročník jarního turistického pochodu Čertova podkova se startem i cílem na stadionu TJ Sedlec-Prčice. Tradici se řadí k nejvýznamnějším

turistickým akcím v regionu Českého Meránu.

Slunečné jarní počasí na start přilákalo rekordní počet turistů. Klubový tým připravil pro 570 účastníků pochodu turistické okruhy v délce 7, 13, 19, 25 a 36 km, které mimo jiné nabídlý výhledy

do krajiny Českého Meránu, lesní kamenné útvary, přírodní koupaliště Pilský rybník u Jetřichovic a stádo bizonů v ohradě na Cunkově. Na Čertově břemeni se konal tradiční program – opékání špekáčků na ohni, neodmyslitelná šiškiáda (hod

do tlamy čerta) o bonbóny, získání otisku historického razítka a fotografování na zajímavém skalním útvaru.

Mezi nejstarší pochodníky patřili Ervin Gmuzdek (ročník 1940) z Prahy, Inka Blažová (1941) také z Prahy a Sta-

nislav Rataj (1942) z Prčice. Do cíle všichni zdraví došli, a tak pořadatelé mohli všem účastníkům předat pamětní list a perníkovou podkovu ozdobenou marcipánem. Tuto trofej pochodu připravuje pekařský tým od roku 1971. **František Vávra**

Cídidlo na zašlou duši v drogerii nevedou

Dokončení ze strany 1

ho rychle naplnila tím, co tak nutně potřebuji. Pozdravím malé sročeničko u parfémů, mířím dozadu. Očima hledám vhodný prášek na praní. Jelen, bezva, dávám do košíku. Přidávám tablety do myčky a obklopná dvěma prodavačkami, z každé strany jedna, snažím se soustředit na regál se změkčovači vody. Krytalická soda se mi ale už hledá těžko.

„No, v Osečanech už jsou taky, tak jsem radši zamkla branku.“ — „Hm, už byli ve škole, malá se bála, jestli nebudou špinavý. Nebyly, tak prej dobrý.“ — „Snad v Kosovce, nebo kde, byla jedna maminka s dcerou. Celou dobu mlčely, ani nic neřekly, no alespoň děkuji mohly ze sebe vysoukat,“ šušká si dámy přese mě. Jedna zleva druhá zprava. Jako bych tam vůbec nebyla.

Tématem šuškandy jsou ukrajinští uprchlíci. První týden války nám jich všem bylo líto. Kupovali jsme, i v této drogerii, ve velkém prací prášky a dezinfekce a posílali je na hranice. Ale teď, teď už nám narušují klid našich zaprděných dvorečků, pomyslím si. Je mi to líto a zároveň dostávám vztek. Rozmaže se mi vidění a sodu ne a ne najít. Stejně je to jedno. Chci zboží vrátit zpět do regálů a potichu odtud odejít. Tady své peníze utrácet nebudu, už nikdy.

Než se ale nadechnu, abych se dostala ze zkoprnění, slyším zepředu silný ženský hlas: „To mají snad na to, aby si tu koupili gumičky do vlasů, nebo co. Pakáž jedna!“ Opravdu mluví o Ukrajincích? Ne, to určitě ne, třeba se rozčiluje na nějaké adolescentní výrostky, doufám. Ona žena

za pultem však mé obavy záhy stvrdí, na výrok o pakáži navazuje: „Já nevím, jak už bych jim jinak řekla. To je strašný, co jim ta naše vláda dává! Tě špině!“

Automat mého srdce nečeká až mu z mozku dojde impulz slušného vychování. Rozhodně dojde k onomu sročeničku, praštím košíkem na pult: „Je mi tady z vás špatně! Měli byste se stydět!“ Sdělují několika párům vytřeštěných očí a pokračují: „Co jim, proboha, závidíte? Těch pět tisíc, co dostanou? Nebo to, že se třeba nemají kam vrátit? Že mají zdevastované domovy? Že mají zdevastovanou zemi?“

Nečekám na odpovědi, je mi skutečně špatně a chce se mi pryč. Na vzduch. Otáčím se k odchodu. „Tak ať jdou jinam!“ vzmůže se prodavačka k odpovědi. „Já vím, kam byste chtěla, aby šli. Tam, kam byste měla jít především vy, do...!“

Ano, skutečně jsem tam tu dámu poslala. Ve veřejném prostoru. Pěkně nahlas. Ale neulevilo se mi. Naopak. Ještě dnes, teď u klávesnice mého počítače mě dusí směsice vzteku, lítosti i pocitu bezmoci. Jistě tušíte, z mého verbálního poklesku to není.

Stále nemohu uvěřit, jak se může v někom objevovat taková zášť i závist. Kde se v té ženě za pultem vzalo tak veliké zhnusení lidmi, kteří prchají před válkou a nazývá je špinou a pakáží? On si ten ukrajinský dělník, co je cítit potem a cibulí v sedlcanské drogerii voňavé mýdlo koupí. Umyje se a je z něj fajn chlapík. Obávám se ale, že cídidlo na zašlou duši té paní ani v sedlcanské drogerii nevedou.

Lucie Kakosová

Přednáška historika Tomáše Zouzala připomněla paralelu mezi lety 1939, 1968 a letošním rokem

Dokončení ze strany 1

z mapy Evropy,“ řekl v úvodu své přednášky historik Tomáš Zouzal a dodal: „Ti lidé tehdy nevěděli, co bude, tak jako to nevíme dnes my. Jen tušíme, sledujeme určité signály, že svět je v pohybu a něco se děje.“ Historik připomněl, že 15. březen 1939 byl jedním z nejčernějších dnů v českých dějinách. Slova okupace a válka se však znovu stávají aktuálními v našem slovníku.

„Můžeme říci, že je to dějinná ironie, když představa vlády České republiky osmdesát tři let poté navštěvuje hlavní město jiné země, která se právě brání okupaci a vpádu vojsk souseda, který je větší, mocnější – a vzdoruje mu. Některé tehdejší a dnešní události se podobají, avšak zatímco Čechoslováci svoji zemi tehdy vydali v podstatě bez výstřelu, Ukrajinci se rozhodli bojovat. Jaké důsledky měl Mnichov, a to, že naši lidé se vzdali, aniž by bojovali, pro českou mentalitu do budoucna, o tom by se dalo mluvit dlouho, ale jistě se shodneme, že to nebyly důsledky právě pozitivní. A že pokud máme svoji zemi, není to samozřejmost, stejně jako není samozřejmost svoboda. Je potřeba občas za ni bojovat a přinášet oběti. Národ, který svoji zemi nebrání, tak o ni přijde,“ uzavřel úvodní část svojí přednášky Tomáš Zouzal.

Připomenutí časů největšího národního ponížení

Jak uvádí upoutávka na přednášku, Česká republika si letos připomíná osmdesát let od heydrichiády, vypálení Lidic a doby největšího národního ponížení. Pro naši krajinu je tato doba významná i tím, že tehdy začalo vysídlování oblastí mezi Benešovem a Sedlčany. O tom všem

byla čtvrtéční přednáška historika Tomáše Zouzala, kterého jsme ještě před jejím začátkem požádali o rozhovor.

Vaše dnešní přednáška není v muzeu první. Kolik jste jich zde už absolvoval?

Prvním tématem bylo vystěhování a cvičiště SS, následovalo v roce 2018 výročí sto let republiky a třetím bylo roku 2020 téma

Z jakých pramenů jste čerpal, když jste sestavoval program přednášky?

Když pominu obecné jádro, máme tu využití materiálu z Městského muzea v Sedlčanech, ať jsou to fotografie, nebo třeba letecký snímek Sedlčan. Kromě toho účastníci uslyší vzpomínku jednoho z pamětníků, Jana Zouzala ze Sestrouně, který je ročník 1928. Záznam

Historik Tomáš Zouzal před začátkem programu v muzeu podepsal svoji knihu Zabráno pro SS.

„jak sestavit rodokmen“. Pak začala doba uzavírek, takže se tu setkáváme opět až dnes.

Připravoval jste tuto přednášku výhradně pro dnešní den?

Původně jsem ji připravoval pro školy. Navštívil jsem s tímto tématem mnoho škol v republice a pro dnešní večer jsem přednášku obohatil o různé záležitosti ve vztahu k Sedlčanům, takže budeme hovořit o odbojářích, o lidech, kteří v té době přišli o život, a také o tom, jak se žilo v Sedlčanech před vystěhování. Dnešní cesta do minulosti končí rokem 1942 a heydrichiádou, neboť máme osmdesát let poté. Přednáška je multimediální, takže budu promítat různé dokumentární úryvky, bude pamětnický vstup a návštěvníci uvidí také úryvky z filmů Lidice, Vyšší princip či Anthropoid.

jeho vzpomínky jsem pořizoval postupně při asi pěti návštěvách a celková nahrávka je přibližně hodinová. Tady si pustíme zhruba tři minuty. Nahrávky pamětníků ze Sedlčanska mám víc, ale zatím jsou, jak se říká, schované v šuplíku.

Byl na některé z vašich přednášek také pamětník, který se vám po jejím skončení sám přihlásil a přispěl nějakým svým zážitkem?

Těch zajímavých lidí, pamětníků, bylo hodně. Když jsem vydal před pěti lety knihu Zabráno pro SS, bylo jich ještě o poznání více než dnes a na přednáškách se jich objevilo mnoho. Bylo velice zajímavé se s nimi setkávat, bral jsem si na ně i kontakty, ale jednalo se o více než sto lidí, takže jsem nestihl navštívit zdaleka všechny.

David Myslikovjan

Mladé taneční naděje přinesly důležitá poselství

SEDLČANY Už jste se někdy dívali na děti, jak tančí? Na jejich radostnou spontaneitu z rytmického pohybu? Tančili jste někdy jako voda? Nebo brouk roháč či ovečka anebo zraněný člověk?

Minulý čtvrtek se sešlo v sedlčanském kulturním domě šest souborů Základních uměleckých škol na Okresním kole soutěžní přehlídce tanečních

ně přecházela do improvizace s motivem vody. Jedenáctileté tanečnice ze Sedlčan připravila Vendula Dědová. Dívky zaujaly bohatým a kultivovaným projevem a získaly ocenění za spon-tánní taneční projev.

S tanečnicemi stejného věku ze Sedlce-Prčice připravila Alena Svatošová choreografii Na prahu ZnámaNeznáma. Uvedly ji: „...to

řekla učitelka Mirka Vavříková: „V závěrečných krocích do světa je prosba a síla, i výzva udělat nové kroky, které jsou nadějně, že každý člověk se může za sebe zamyslet, postavit se čelem a vykročit tam, kde ještě nikdo nikdy nebyl“.

„Minimalistické prostředky umocňují sdělení, které zde bylo postavené na lidskosti, sblížení, pomoci,“ hodnotila vystoupení organizátorka přehlídky učitelka Vendula Dědová.

Babička jedné z tanečnic se vyjádřila: „Bylo neuvěřitelné, že tak mladá děvčata dokázala předat divákům velmi silné emoce. Seděla jsem bez hnutí a z očí mi tekly slzy, které nešlo zastavit. Přála bych si, aby se co nejdříve změnil v slzy štěstí.“

Jedna z maminek se vystoupení bála, ale zjistila, že když projdeme skrze tíživou věc, přichází úleva, léčení. Jiná maminka se vyjádřila, že děti nám konflikt na Ukrajině přímo zprostředkovaly a je to jiné než na obrazovce. A další řekla, že poněvadž je smrt v naší kultuře tabu, tak klobouk dolů před paní učitelkou, vždyť se bojíme veřejně projevit.

A děvčata samotná se svěřila, že pro všechny tři byla důležitá vzájemná podpora a naděje, ve které vystoupení končilo, i když v nich na počátku zvuky střelby vzbuzovaly strach. Nácvikem choreografie děvčata zjistila, že se dokážou nejen vžít do lidí ve válce. Teď vědí, jak je vzájemná podpora důležitá, že přináší naději na nový život, nový začátek. „Mám někoho, kdo mě podpoří, zvednu se zpátky na nohy. Byla to zkušenost projevovala empatii.“

K celé taneční přehlídce v závěrečném hodnocení Vendula Dědová sdělila: „Cením si pedagogů tanečního oboru, kteří navzdory dvouletému přerušování a omezování výuky, dokázaly dál pečovat o děti, cením si, že se nezpřetrhaly vztahy, že je tu důvěra dítěte v pedagoga, a proto mohou vznikat hodnotné choreografie.“

Vítězné choreografie jsou ke shlédnutí na webu ZUŠ Sedlčany a Sedlec-Prčice.

Mladé taneční naděje budou region reprezentovat 26. dubna v krajském kole soutěže ve Slaném. **Iva Fišerová**

Momentka z tanečního vystoupení Mír, prosím. Foto: Radek Fouček

oborů a nemohly mezi nimi chybět soubory ze Sedlce-Prčice a Sedlčan. Nabídky pod vedením svých učitelek Aleny Svatošové, Mirky Vavříkové a Venduly Dědové bohatý zážitek přítomným.

Přehlídku statečně zahájili ti nejmenší ze Sedlce-Prčice choreografií Na ovečky, bezprostřední dětskou hrou, která byla inspirovaná lidovými motivy a říkadly a opravdu si ji sedmileté děti pod vedením Aleny Svatošové vesele užily. Soubor získal ocenění za hravý a přirozený dětský projev.

S dětmi o něco staršími připravila tato učitelka pozoruhodnou choreografii V říši hmyzí bránou zmizí. Uvedla ji slova „otvíráme starou bránu, pustí nás až k tulipánu... aneb... na návštěvě mezi stébly trávy“. Devítileté tanečnice v půvabných kostýmech se chvílemi proměňovaly nejen v brouky hovníváky, roháče a luční kobylky, ale taky v hudebnice, když chvílemi doprovázely na Orffovy nástroje. Jejich radost z tance byla opravdu nakažlivá, jejich vystoupení bylo navýsost nápadité. Však také postoupily do krajského kola a získaly ocenění za hudební citění a originální taneční provedení.

Další tanečnice z regionu uvedly choreografii Pramínky, inspirovanou jarním lidovým zvykem čištění studánek, vol-

je to, když už přestává být člověk malým dítětem a začíná se měnit“. K vyjádření tématu dívky použily jako rekvizitu průsvitnou tkaninu, kterou chtěly i nechtěly přijmout, byly ochotny se jí spoutat a nakonec si i kousíček osvojit. Získaly Stříbrné pásmo.

Posledním místním želízem v ohni byla choreografie Mír, prosím, kterou připravila se třemi čtrnáctiletými tanečnicemi ze Sedlčan Mirka Vavříková. Jak už sám název vypovídá, zvolily si téma, které nám všem tane v této době na mysli a zároveň se bojíme mu věnovat. Je to přirozeně lidské, poněvadž téma je to těžké a pohnulo k slzám všechny přítomné. V minimalistickém provedení byl začátek v absolutním tichu. Schoulené postavy se třásl v ochromení na zemi, nechtěly nic vidět. A pak začaly místo hudby hrůzné zvuky raketometu a destrukce. Nebylo kam se schovat, nebylo nikde útočiště. Zmatek, zoufalství. A pak znovu ticho a mírná hudba. Snaha postavit se na nohy, bolestivá zranění, nezměrná tíha. Vzájemná pomoc a podpora. Nabírání nové síly, kroky do světa, nová naděje... Soubor postoupil do krajského kola a získal ocenění za silnou emocionální taneční výpověď.

K tomuto ohromujícímu a od-vážnému tanečnímu provedení

Město o povinnosti odvádění poplatků od přistěhovalců neuvažuje

SEDLČANY Některá města z důvodu přílivu ukrajinských uprchlíků pro ně zavedla povinnost odvádět poplatky – například za svoz komunálního odpadu. Ministerstvo financí však vydalo 4. března nařízení, díky němuž mohou obce tyto úhrady z důvodu humanitární krize odmítnout. Jak tuto záležitost vnímá sedlčanská radnice?

„Situace je samozřejmě hektická. Už v minulém týdnu jsme měli první zájemce o ubytování. Poskytli jsme k tomuto účelu turistickou ubytovnu na stadionu Taverny s kapacitou šestadvacet lůžek a dáváme ji celou k dispozici. Třicet dalších lůžek nabízíme Střední odborné učiliště v Bezručově ulici v rámci volných míst na internátu. Zatím jsme systém nastavili tak, že od obyvatel z Ukrajiny žádné peníze nevybíráme a očekáváme, jaká pravidla budou v případě úhrad právě za takovéto služby státem vytvořena. Ani v případě ubytování Ukrajinců v soukromí finanční otázku neřešíme, přestože víme, že se logicky zvedne skutečné množství odpadu oproti nasmmlouvanému. Samozřejmě v případě potřeby k úhradě vyšších nákladů využijeme i rezervy v městském rozpočtu,“ zodpověděl dotaz na tiskové besedě ve čtvrtek 10. března sedlčanský starosta Miroslav Hölzel.

Podotkl, že v Sedlčanech se ve středu 9. března pohyboval krajský koordinátor, který zjišťuje okamžité stavy u nahlášených a nabídnutých volných ubytovacích kapacit. „My jsme informace předávali na Krajský úřad Středočeského kraje a v rámci koordinace budou do Sedlčan přeposílat lidi i z jiných míst. V první vlně se využívaly osobní kontakty a ubytovali se Ukrajinci, kteří přímo přijeli do Sedlčan, protože se ve městě znají s Ukrajinou, která ve městě dlouhodobě pracuje,“ doplnil odpověď starosta. „My zatím sbíráme informace, abychom vytvořili nějakou databázi a získali lepší přehled,“ dodal.

K některým podnětům, které na tiskové besedě zazněly, se vyjádřil: „My nemůžeme nabízet objekty k ubytování, o nichž nevíme, v jakém jsou stavu a zda by s jejich poskytnutím majitel souhlasil. Pokud přijde nabídka pro ubytování v soukromí, tak naše sociální pracovníce prověřuje, zda místo splňuje základní hygienické a další podmínky. Dal jsem zaměstnancům radnice ale pokyn, aby podobné informace o možnostech ubytování v rámci našeho pověřeného úřadu – tedy obce s rozšířenou působností, kterou Sedlčany jsou, podchycovali. Pokud podklady budeme mít, tak můžeme s krajem komunikovat o tom, jaké jsou jejich požadavky a potřeby. Musíme se ale k ověřeným informacím především dostat.“ **-mb-**

Jakubu Krčínovi, J. J. Rybovi nebo dudákovi Švandovi propůjčil hlas a tvář Bohuš Šípek

SEDLČANY Jedním z nestorů ochotnického divadla v Sedlčanech je Bohuš Šípek (79). Na divadelní scéně ho již řádku let neuvidíte, ale v hledišti se s ním jako divákem a čestným členem Spolku divadelních ochotníků Sedlčany potkat a pozdravit můžete. Pokud mu zdravotní důvody nezmění plány, rád by viděl některé z představení. Proč muži neposlouchají a ženy neumí číst v mapách. Místní soubor tuto hudební komedii v režii Richarda Otradovce uvádí od 28. března do 1. dubna. Bohuš Šípek je také jedním z významných, který při příležitosti 180 let místního ochotnického spolku přebíral medaili za svoji dlouholetou činnost a přínos divadlu.

Bohuše Šípka režisérů díky jeho příjemnému vzhledu a zajímavému zabarvení hlasu rádi obsazovali do charakterních postav. Ztvárnil hlavní i vedlejší role milovníků, vesničanů, vojáků, muzikantů... Propůjčil hlas a tvář Jakubu Krčínovi ve hře Loutna a meč od autora primáře Jakuba Kareše. Nezapomenutelný je jeho výkon v Noci pastýřů, kde ztvárnil opět hlavní postavu – Jakuba Jana Rybu. Trojici legendárních divadelních představení sám doplňuje připomínkou na Generálku od Jiřího Hubače, uvedenou místními divadelními nadšenci v roce 1993. Sám si v této hře oblékl vojenskou uniformu a precizně zvládl svoji roli. Vojevůdce Napoleona ztvárnil Sláva Bloch a dobrou volbou bylo od režiséra Jiřího Stěhuleho také obsazení svérázné Korsičanky Josefíny v podání Jany Smrtové. Kdo pana Bohuše přivedl k divadlu? Jaká role byla tou první? Kde potkal svoji životní lásku

a partnerku? Na to jsme se ho zeptali v rozhovoru.

Prožil jste svůj dosavadní život pouze v Sedlčanech?

Ano, kromě dvou válečných let, kdy došlo k vystěhování Sedlčan a okolí.

K divadlu jste měl blízko i díky rodinným genům. Váš tatínek také ochotničil.

Nejen on, ale už jeho předkové hráli divadlo. V roce 1841, kdy byl spolek založen, hráli v Sedlčanech v hospodě – v části města, kterému se říkalo Na Kocandě. Jednou z vůdčích postav byl lékárník Soukup a kolem něj vznikla skupinka asi deseti nadšenců. Ti nechtěli hrát německy, ale česky. Prapradědeček se jmenoval Praský. Divadlo sice nehrál, ale přispěl při založení spolku finančně. Měl dceru Josefinu, ta si vzala pana Šípka. Když hrála divadlo, vystupovala pod jménem Praská.

A jaká byla vaše vůbec první role?

V Shakespearově Snu noci svatojánské, režírované učitelem Josefem Hrušou, jsem byl obsazen s dalšími třemi dětmi do role elfů, kteří svého krále Oberona obklopovali. Bylo mi sedm a já představoval elfa Hořčičku. Hrál se ještě v restauraci U Karla IV. Mně se na jevišti tenkrát hned zalíbilo. Důležitou osobou v mém životě byla moje plzeňská učitelka na průmyslové strojnické škole, kde jsem studoval. Učila češtinu a vypořozovala, že mám určitý talent a oslovila mě, abych chodil do recitačního souboru. Tam jsem se otkal. V Sedlčanech jsme po mém návratu z vojny obnovili v roce 1967 s Jaroslavem Mrvkou a později i s Láďou Hadrabou tradici loutkového divadla, kterému

se předtím věnoval pan Kroufek. Hrál se v sokolovně a byly to nejen hry pro děti, ale i pro dospělé. Byla to krásná léta našeho mládí. Pan Kroufek si vedl o představeních kroniku, kterou jsem nedávno předal řediteli zdejšího muzea. A od marionet byl krůček k ochotnickému divadlu, kde jsem hrál přes třicet let. Členem výboru jsem byl od roku 1993 až do roku 2007.

Se svojí budoucí manželkou jste se seznámili díky divadlu?

Ne. Poprvé jsme se viděli v kině v Roudnici

Divišová. Dobrá byla hra Dnes ještě zapadá slunce nad Atlantidou. Text byl dost náročný na zapamatování, protože byl celý ve verších. Nic podobného se v Sedlčanech nehrálo. Byl v ní obsazen také Standa Stibor a někteří kantoři z místních škol, kteří měli pro tuto formu cit a dobrou intonaci. Režie se ujal Jirka Kolský. Mám dojem, že se na něj při výčtu režisérů jako na osobnost místního divadla dost zapomíná. Vybíral si téma, které mělo pro diváka navíc bonus určitého poselství. Pro mě těch nezapomenutelných představení bylo ale mnohem víc. Důležité ale je, jak se které líbilo divákům. Velký úspěch mělo například Nebe na zemi od Jana Wericha v režii Míly Lišky. Odehráli jsme jej jedenáctkrát. Radost mi udělala nedávno jedna paní, která se se mnou ve městě dala do řeči a vyprávěla mi, na jaké moje role ráda vzpomíná. Schovaný mám také pochvalný dopis od bývalé sedlčanské kronikářky Miluše Pákové za Noc pastýřů. Uvedli jsme ji před Váno-

ci v roce 1987. Žádala mě, abych vyřídil i ostatním hercům, jaké to bylo perfektní představení.

Jakou jste měl při učení rolí metodu?

Texty mi dobře lezly do hlavy. Paměť jsem měl v mládí výbornou. Stačilo mi stránku několikrát přečíst. Nejednou jsem se učil roli také při koupání ve vaně. Náповědu jsem nepotřeboval. Když jsem měl hrát ve vyšším věku Jakuba Krčina, vše jsem si opakoval denně. Představení dopadla velmi dobře, myslím, že jsem odvedl jeden ze svých vrcholných výkonů. A právě tenkrát jsem si řekl, že přišel čas a měl bych s divadlem v tom nejlepším skončit.

Potěšilo vás, že jste mezi významnými zasloužilými členy spolku?

Mě již asi před patnácti lety potěšilo, že jsem byl jmenován čestným členem ochotnického spolku. Pokud jde o medaili, tu jsem nemohl při oslavě ke 180. výročí ze zdravotních důvodů převzít. Dozvěděl jsem se, že mi bude předána dodatečně doma. Víím, že spolek vydal také k této příležitosti brožuru, předtím vyšla ke 170. výročí. Já hodně vysoko hodnotím publikaci menšího formátu, kterou dával dohromady Jiří Kolský a obsahuje velmi přehledně stručné dějiny od roku 1841 do roku 1991.

Jaké domácí aktivity jste si oblíbil?

Na internetu si vyhledávám různé informace a odkazy na to, co mě zajímá. Mailem si dopisuji s kamarádem, luštím křížovky, poslechnu si dobrou muziku a podívám se na televizi, pokud mě nějaký program zaujme. S chůzí je to trochu horší, ale ani to nevzdávám.

Marie Břeňová

Bohuš Šípek rád vzpomíná na divadelní léta. Má pečlivě vedená alba, kde si připomíná tehdejší kolegy a jejich role. Potěšilo ho, že na něj ani současný soubor nezapomíná a zůstává jeho hrdým čestným členem. Svým nástupcům přeje ještě hodně hezkých rolí, ať se jim jejich práce daří.

nad Labem, kde dávali filmový muzikál Starci na chmelu. Já v Roudnici sloužil jako voják a ona tam s rodiči bydlela. Zahlédl jsem ji u šatny a moc se mi líbila. Manželka tvrdí, že jsem ji „nachytil“ především na svůj hlas.

Na jaký z dalších titulů, kromě těch tří již zmíněných, také hodně rád vzpomínáte?

Například na Strakonického dudáka, kde jsem hrál Švandu a partnerkou Dorotkou byla Růženka

ných představení bylo ale mnohem víc. Důležité ale je, jak se které líbilo divákům. Velký úspěch mělo například Nebe na zemi od Jana Wericha v režii Míly Lišky. Odehráli jsme jej jedenáctkrát. Radost mi udělala nedávno jedna paní, která se se mnou ve městě dala do řeči a vyprávěla mi, na jaké moje role ráda vzpomíná. Schovaný mám také pochvalný dopis od bývalé sedlčanské kronikářky Miluše Pákové za Noc pastýřů. Uvedli jsme ji před Váno-

KONCERTY, ZÁBAVY

■ Sedlčany – kult. dům

24. 3. Livin Free

koncert poměrně nové a skvěle hrající kapely; 19:30

6. 4. Záboj – výroční koncert

koncert ke 160. výročí kulturního spolku Záboj; 18:00

■ Nechvalice – Nechvalická hospoda

26. 3. Lucie Revival

koncert skupiny Lucie Revival, program Dáma pohyby; 19:00

■ Petrovice – Obecní dům

26. 3. Ples SDH Kojetín

hraje Axiom; 20:00

■ Sedlčany – Beseda bar

26. 3. Tortilla band

koncert kapely Tortilla band; 20:00

■ Sedlčany – Pohoda club

26. 3. Cocoman & Messenjah

to nejlepší z české reggae hudby; 21:00

■ Kamýk nad Vltavou – kult. dům

27. 3. Taneční čaje o páté

uvádí taneční mistr Jiří Dohnal; 17:00

VÝSTAVY

■ Sedlčany – kult. dům

Záboj – 160 let

výstava věnovaná 160. výročí jednoho z kulturních spolků v Sedlčanech

■ Sedlčany – muzeum

Kamil Lhoták – malíř snů

výstava reprodukcí malíře Kamila Lhotáka; do 24. 4.

■ Sedlčany – knihovna

Knižní sny Kamila Lhotáka

výstava knižních ilustrací malíře Kamila Lhotáka; do 4. 5.

PŘEDNÁŠKY

■ Sedlčany – knihovna

30. 3. Proč nejde navázat 15 deka něhy

tajemství dobré výchovy dětí do šesti let, přednáška pedagoga a spisovatele

Marka Hermana; 18:00

■ Sedlčany – Centrum Petrklíč

1. 4. Už můžu jít do školy?

beseda se Světlanou Drábovou o tom, zda je vaše dítě připravené na 1. třídu, nutně se předem přihlásit; 17:30

DIVADLO

■ Sedlčany – kult. dům

28., 29., 31. 3., 1. 4. Proč muži neposlouchají a ženy neumí číst v mapách

hudební komedii uvádí Spolek divadelních ochotníků Sedlčany; 19:30; 28. 3. od 16:00 pro důchodce
3. 4. Veselé Velikonoce pohádka pro děti a rodiče; 15:00

■ Nechvalice – Nechvalická hospoda

2. 4. Na stojáka

zábovná show s Arnoštem Frauenbergem, Ester Kočíkovou a Tigranem Hovakimyanem; 20:00

■ Drážkov – Divadlo Hogo Fogo

3. 4. Na poslední chvíli

komedie s vynikajícím hereckým obsazením; 19:00

4. 4. Talk show Milana Heina a jeho hostů: Markéta Plánková a Pavel Nový

zábovný pořad, živé rozhlasové vysílání z Divadla Hogo Fogo; 19:00

KINO

■ Sedlčany

25. 3. Zlato

australský thriller; 20:00

26. 3. Paralelní matky

španělské drama; 20:00

■ Kosova Hora

27. 3. Moje krásná příšerka

animovaný rodinný film; 15:00

SPORT

■ Sedlčany – kotlina

26. 3. Grand Prix

vytrvalostní závod autoryllycross; 8:00

■ Kosova Hora – hřiště

26. 3. Fotbalové utkání

SK Kosova Hora – SK Spartak Příbram B; 15:00

■ Kamýk nad Vltavou – hřiště

26. 3. Fotbalové utkání

TJ Sokol Kamýk nad Vltavou – TJ Zduchovice; 15:00

■ Sedlec-Prčice – hřiště

26. 3. Fotbalové utkání

TJ Sokol Sedlec-Prčice B – TJ Sokol Nová Ves pod Pleší B; 15:00

27. 3. Fotbalové utkání

TJ Sokol Sedlec-Prčice – MSK Klecany 1921; 15:00

■ Vysoký Chlumec – aréna pod hradem

26. 3. Fotbalové utkání

SK Vysoký Chlumec – TJ Sedlice; 15:00

2. 4. Fotbalové utkání

SK Vysoký Chlumec – TJ Krásná Hora B; 14:00

■ Počepice – hřiště

27. 3. Fotbalové utkání

TJ Sokol Počepice – TJ Sokol Trhové Dušníky; 15:00

■ Jesenice – hřiště

27. 3. Fotbalové utkání

TJ Sokol Jesenice – SK Velká Lečice; 15:00

■ Dublovice – hřiště

27. 3. Fotbalové utkání

TJ Sokol Dublovice – TJ Tatran Sedlčany C; 15:00

2. 4. Fotbalové utkání

TJ Sokol Dublovice B – TJ Vltavan Borotice; 16:30

■ Sedlčany – hřiště TJ

Tatran

27. 3. Fotbalové utkání

TJ Tatran Sedlčany B – SK Tlustice; 15:00

3. 4. Fotbalové utkání

TJ Tatran Sedlčany – FK ROBŠTAV Přeštice; 16:30

■ Sedlčany – hřiště Taverly

3. 4. Fotbalové utkání

TJ Tatran Sedlčany C – SK Litavan Bohutín; 10:15

■ Krásná Hora nad Vltavou – hřiště

3. 4. Fotbalové utkání

TJ Krásná Hora – TJ Sokol Sedlec-Prčice B; 16:30

OSTATNÍ

■ Sedlčany – knihovna

23. 3. Hajánek

podvečerní čtení pro děti z knih bratrů Čapkových; 17:00

25. 3. Světem obrazů

Kamila Lhotáka

odpolední program pro děti, navazuje Balónová

výtvarná dílna; 15:00

25. 3. Svěbytná půda

promítání kanadského dokumentu, součást festivalu o lidských právech Jeden svět; 18:00

28. 3. Papírové jaro

výtvarná dílna pro nejmenší; 10:00

■ Sedlčany – ECM Fara

25., 26. 3. Fešárna

charitativní prodej oblečení, výtěžek na domácí hospic Křídla a část na pomoc Ukrajině; 16:00–19:30; 26. 3. 9:00–12:00

■ Sedlčany – hvězdárna

25., 26. 3., 1., 2. 4. Pozorovací program

20:00–23:00

■ Krásná Hora nad Vltavou – kult. dům

26. 3. Dětský karneval

soutěže, bohatá tombola; 13:00

■ Chlum – hostinec u kostela

26. 3. Dětský maškarní karneval

pořádá ČHJ Nalžovice, bohatá tombola; 14:00

■ Sedlčany – Restaurace

U Dlabana + hřiště

2. 4. Blešák pro Kubíčka

ustupné 20 Kč, poplatek za prodejní místo 50 Kč, veškerý finanční zisk jde na konto nemocného Kubíčka; 8:00–12:00

■ Petrovice

2. 4. Uklidme říčku

Brzinu trasa Petrovice – Smrčí, úklid okolí říčky Brziny, pytle a rukavice zajištěny; 8:30

■ Hrachov

2. 4. Uklidme říčku

Brzinu trasa Hrachov – Smrčí, úklid okolí říčky Brziny, pytle a rukavice zajištěny; 8:30

■ Osečany – rozhledna

Drahoušek

2. 4. Otevření rozhledny Drahoušek na novou sezónu

otevření rozhledny s country kapelou Fanda Tomášek a přátelé; 13:00

■ Kosobudy – hospoda Kravín

2. 4. Dětská zájčková diskotéka

s paní učitelkou Zborníkovou, hry, soutěže a odměny; 14:00

■ Vysoký Chlumec – u budovy úřadu

3. 4. Uklidme přírodu okolo Vysokého Chlumce

dobrovolná úklidová akce v okolí Vysokého Chlumce, pytle a rukavice zajištěny; 13:00

ROZHLEDNY

■ Onen Svět

Langova rozhledna

v dubnu otevřeno o svátcích; 11:00–18:00

■ Osečany

Drahoušek

od dubna otevřeno o víkendech a svátcích; 10:00–17:00

■ Přední Chlum

Milada

od dubna otevřeno o víkendech a svátcích; 10:00–18:00

■ Mokrsko

Veselý Vrch

od dubna otevřeno o víkendech a svátcích; 11:00–17:00

■ Všechny podrobnosti k uvedeným akcím, najdete na našich internetových stránkách

www.sedlcansky-kraj.cz v rubrice Kalendář. Umístění akce do rubriky je zdarma. Upoutávky posílejte včas e-mailem na: kalendar@sedlcansky-kraj.cz nebo poštou na adresu redakce.

Koncert ukázal, kolik je v regionu muzikálních rodin

SEDLČANY Základní umělecká škola uvedla v úterý 15. března svůj nový typ koncertu, který úspěšně navázal na koncerty, v nichž v minulosti účinkovali učitelé společně s žáky sedlčanské ZUŠ. Tentokrát vystoupila menší i větší rodinná sesku-

na něm střídaly dvojice i trojice, tvořené dětmi, jejich rodiči i prarodiči a v jednom případě dokonce vystoupila sedmičlenná rodinná kapela. Na koncertě se však výhradně nehrálo a nezpívalo. O mluvené slovo se kromě učitelky ZUŠ Olgy Šafrové

všichni účinkující dokázali, že si s muzikou rozumí velice dobře. Ať to byli například klavíristé, sourozenci Jonáš a Johanka Fikotovi, Isabella Kraciková (keyboard) s maminkou Alicí (kytara), nebo Amálie Kořínková (housle) s maminkou Jitkou (klavír). Nakonec ale padla volba na dvanáctiletého Ondřeje Jarůška a jeho sedmdesátiletého dědu Jaroslava. Duo heligonkářů je z Vojkova a na koncertě se jim povedlo přítomné posluchače pořádně roztleskat. Za oba muzikanty odpovídal děda Jaroslav.

Hrajete výhradně s jedním svým vnukem, nebo jich máte více?

Mám čtyři vnuky a Ondra je nejstarší. Začínal jsem s ním hrát v době, kdy mu bylo přibližně osm let, a ti tři mladší už také začali hrát. Společně jsme sice ještě na veřejnosti nevystupovali, ale často hrajeme doma.

Kdy jste se začal učit hrát na heligonku?

Já mnohem později než moji vnukové, až v době, kdy mi bylo více než třicet

let. Můj praděda hrál, můj děda i otec také, a dnes hraji můj bratr a synové. Hrajeme nejvíce na domácích oslavách, na záběhacích a v poslední době i na narozeninách. K sedmdesátinám, osmdesátinám a podobně, protože tam už toho temperamentu není tolik potřeba a je to více o vzpomínkách (úsměv). Když nás někdo pozve, rádi přijdeme a zahrajeme.

Jak vám sedlo dnešní společné vystoupení s vnukem Ondrou?

My jsme na této úrovni hráli spolu poprvé. Nám to jde vždycky dobře, což o to, ale nervy to byly... To musíme přiznat (úsměv). Speciálně jsme se ale na koncert nijak nepřipravovali. Scházím se se všemi svými vnuky každou neděli a společně hrajeme, takže se dá říci, že se vlastně připravujeme pořád. Snažíme se i rozšiřovat náš repertoár. Vždyť mnozí mladí lidé dnes ani neznají slova lidových a dalších známých písniček. My si nejraději sedneme před barák u nás ve Vojkově, a jak se to tam

nese tím údolím dolů, jsme hodně slyšet. Lidé už o nás vědí a poslechnou si nás. Můj otec mi říkával, že v době, kdy ještě nebyla televize a rádio, hodně lidé sedávali na návsích pod kašany a hráli. A já jsem dnes na tomto koncertu zahrál na heligonku, kterou mám po svém tátovi.

Ředitelka ZUŠ Sedlčany Vladka Křenková po skončení programu uvedla, že rodinný koncert měla škola ve svých plánech uvést už před epidemií koronaviru, ale potom byla veškerá snaha na dlouhou dobu přerušena. „Opět jsme začali plánovat a oslovovat rodiče, sourozence a další příbuzné našich žáků loni v září, zda by chtěli v tomto roce zahrát,“ připomněla Vladka Křenková. „Každý učitel začal zkoušet zvlášť, někdo posílal nahrávky a dnes se konala velká tříhodinová zkouška. Program byl propojený s literárně dramatickým oborem, a my bychom rádi založili tradici tohoto nového koncertu.“

David Myslikovjan

Na rodinném koncertu ZUŠ vystoupil hráč na heligonku Jaroslav Jarůšek z Vojkova se svým vnukem Ondřejem.

pení, a všichni účinkující tak společně v divadelním sále kulturního domu založili novou tradici.

Vystupujících bylo tolik, že pokud by se chtěli po skončení programu představit aplaudujícímu publiku všichni najednou, možná by se na pódium ani nevešli. V rychlém sledu za sebou se

postaralo několik recitátorů a publikum bavila hlavně sourozenecká dvojice Matyáš a Tadeáš Faktorovi, která se mimo jiné proměnila v Pata a Mata.

Vybrat z celé plejády účinkujících jednu rodinnou partu a pozvat ji k rozhovoru nebylo nic jednoduchého, protože

s Evou Peškovou a její odpovědi doplňoval Miloš Jelen.

Kdy kapela vznikla a kolik se v ní už vystřídalo hudebníků?

Eva: Repete vzniklo v roce 2003, ale přesné údaje o začátcích kapely ví Miloš.

Miloš: Oslovil nás tehdy

vzniklo naše seskupení, které se později začalo formovat do folk-rocku, a vznikl také název Repete. Dodnes hrajeme v téměř původní sestavě, pouze jsme měli zdvojené bicí a Jirka Junek už nehraje.

Eva: Hudební skupina Repete je z Vysokého Chlumce

Kapela Repete hraje bezmála dvacet let v téměř nezměněné sestavě

SEDLČANY Výstavní síň městského muzea se po čase opět proměnila v koncertní sál zaplněný posluchači, natěšenými na příjemnou muziku. V dalším Večeru při svíčkách v muzeu vystoupila v pátek 18. března regionální hudební skupina Repete, hrající známé oblíbené skladby českých i zahraničních interpretů.

V muzeu vystoupili Martin Švejda (kapelník a manažer, hrající na harmoniku a klávesové nástroje), Miloš Jelen (baskytara a zpěv), Jana Bilinu (bicí) zastoupil Jan Koupený, Petr Koupený (kytara, zpěv) a Eva Pešková (housle a zpěv). Nejvíce instrumentální je další člen Repete, Jaroslav Koupený, který hraje na kytaru, mandolinu i housle a také zpívá. O kapele jsme si před zahájením koncertu povídali

Kapela Repete zahrála v městském muzeu na Večeru při svíčkách.

soubor Kamýčan z Kamýku nad Vltavou s tím, jestli bychom jejich tance chtěli doprovodit hudbou. Tak

a okolí a vznikla jako kapela vedoucích na letním dětském táboře, kteří se dali dohromady.

Nakolik vás zasáhl covid. Jak dlouho jste nevystupovali?

Eva: Měli jsme sice zhruba o polovinu méně koncertů, ale byli jsme rádi, že se to v létě vždy nějakým způsobem otevřelo a mohli jsme hrát. O to více jsme si našich vystoupení vážili.

Kde všude jste už hráli a co vás čeká v nejbližší budoucnosti?

Eva: Hrajeme na svatbách, různých oslavách, večírcích a dalších soukromých akcích, ale naší největší akcí, kterou máme všichni moc rádi a jsme na ni patřičně hrdí, je Týnčanská noc. Koná se vždy v polovině června a na našich internetových stránkách bude brzy uvedeno, kdy přesně se uskuteční v tomto roce. Hodně nám pomohla ředitelka sedlčanské knihovny Blanka

Tauberová, která nám umožnila vystupovat na náměstí při adventních pokusech o rekordy. Při této příležitosti jsme na náměstí vystupovali snad už desetkrát.

Skladby kterých interpretů zařazujete do svého repertoáru kromě Čechomorů?

Eva: Hrajeme písničky Vlasty Redla, kapely Mňága a Žďorp a máme i Michaela Jacksona, Stinga a další známé zahraniční zpěváky. Je to taková všehochuť.

Jak často a kde zkoušíte?

Eva: Zkoušíme, když je potřeba. Zkoušebnu máme v Kosově Hoře a moc si vážíme toho, že Hanička Koupená, manželka našeho kytaristy Petra, je tak tolerantní a umožňuje nám u nich zkoušet.

David Myslikovjan

Hráči Zvírotic předvedli, že mají kuráž a hokejové srdce. Dokázali otočit téměř beznadějně ztracený zápas

**Riverboys
Zvírotice –
Genemusic 7:5
(1:3, 0:2, 6:0)**

SEDLČANY Úvodní prvoligové čtvrtfinále dlouhodobého pohárového turnaje amatérských hokejistů se neslo ve znamení nadstandardního hobby hokeje a nezlomné bojovnosti vítězného týmu. Ten sice prohrával už o čtyři branky, dlouho se zdálo, že nemá proti svému soupeři nejmenší šanci, ale konečný výsledek byl nakonec hodně překvapivý.

**Vedení dlouho
nevydrželo**

Do zápasu lépe vstoupili chlapci od vody. Po dvou a půl minutách hry se natlačili před brankoviště soupeře a jejich akci úspěšně zakončil Radek Kutíš. Jeho první střelu ještě sti-

hl gólman Genemusic vyrazit před sebe, jenomže přitom odkryl podstatnou část své klece a zvírotický hráč pohodlně dotukl kotouč do sítě – 1:0. V 7. minutě ale dostal přesný puk na svoji hůl na útočnou modrou benešovský Miloslav Pivoňka a předvedl, že umí. Bleskurychle se dostal před brankáře a s chladnokrevnou jistotou ho prostřelil – 1:1. O dvě minuty později tentýž útočník Genemusic překvapil zvírotického gólmána ranou na lapačku ze středu kruhu a překloupil tak vedení na stranu svého týmu. Hned vzápětí měli možnost hrát hokejisté z Benešovska dlouhých sedmdesát jedna vteřin dvojnásobnou přesilovku, jenomže zvírotičtí hráči se doslova překonávali v obětavosti a nápor soupeře překvali bez úhony. Sotva se ale vrátil na led

druhý vyloučený hráč, Zvírotice už zase začaly hrát v oslabení, a tentokrát už je jejich soupeř potrestal. Třináct vteřin před koncem trestu a minutu před prvním klaksonem přidal třetí gól Genemusic Petr Švancara.

**Genemusic
dominuje,
Zvírotice se brání**

Po třech minutách odehraných ve druhé třetině se dokázal prosadit přes obránce Zvírotic znovu Petr Švancara a ranou „golfákem“ k tyči z bezprostřední blízkosti přidal čtvrtý úspěšný zásah Genemusic. Jiskřička naděje svitla chlapcům od vody v polovině třetiny, kdy měli devětadvacet vteřin k dispozici přesilovku pět na tři, jenomže skórovat spíše mohl hráč Genemusic, který se jako první vrátil po svém vyloučení na led a okamži-

tě dostal na svoji hokejku přesný pas. Dvě minuty před druhou sirénou se blýskl pěknou hokejovou akcí benešovský Miloslav Pivoňka. Únik vyšperkoval tím, že svoji kličkovanou doslova vytáhl zvírotického gólmána z jeho klece, obkroužil ho a pohodlně zavěsil – 1:5.

Nečekaný obrat

Ve třetí třetině rozehráli Genemusic svoji druhou přesilovku pět na tři, která tentokrát mohla trvat téměř celou minutu, jenomže vzápětí šli po faulu sami do čtyř. Další gól padl ale až za rovnovážného stavu hráčů na ledě. Na 2:5 snížil deset minut před koncem řádné hrací doby Aleš Huml. Po dalších třech minutách rozehrály Zvírotice svoji dvojnásobnou přesilovku, kombinovaly, pálily o sto šest, a pět a půl minuty před

třetí sirénou dokázaly snížit zásluhou Radka Kutíše na 3:5. O chvíli později šli chlapci od vody do oslabení, jenomže v něm dokázal ujet Pavel Tylich a v kuriózní poloze vsedě dokázal dát kontaktní gól. Hned vzápětí vyrovnal Radek Kutíš, takže Zvírotice dokázaly dát v oslabení dvě branky. Zvírotice byly při chuti a za chvíli už vedly. Radek Kutíš využil zaváhání obránce Genemusic před svým vlastním brankovištěm, sebral mu puk a nekompromisně skóroval – 6:5. V poslední minutě to hokejisté Genemusic zkoušeli v otevřené hře bez gólmána a jedinou vteřinu před koncem je poslal definitivně ze hry ven Tomáš Holeček střelou do prázdné branky. Kdo by si pomyslel za stavu 1:5, že Zvírotice předvedou takový obrat.

David Myslikovjan

Ženy se naučily, jak čelit a předcházet nebezpečným situacím

SEDLČANY Pár minut před jednou hodinou odpolední v sobotu 19. března se před sokolovnou v Sedlčanech začaly scházet příslušnice něžného pohlaví všech věkových kategorií. Měly společný cíl: kurz sebeobrany pro ženy.

Ten vedl Jiří Vesecký, mistr světa v kickboxu a několikanásobný mistr republiky. Figurantem se pro toto odpoledne stal Jan Mašek, který se taktéž aktivně účastní soutěží v bojovém umění. Své bohaté zkušenosti předávali profesionálové ve svém oboru zhruba desítky žen a dívek, které se dozvěděly nejen informace teoretické, ale hlavně si vyzkoušely jaké

to je, se bránit v praxi.

Kurzu se aktivně zúčastnila i Ludmila Farová, manažerka prevence kriminality a protidrogové pre-

vence Městského úřadu v Sedlčanech, která celou akci organizovala. „Na kurzu vládla celou dobu pohoda a uvolněná atmo-

sféra, nebylo žádné napětí a několikrát jsme se všichni i zasmáli. S ostatními účastnicemi kurzu jsme se dozvěděly, jak dbát o svo-

ji bezpečnost a naučily jsme se tipy a triky, jak se vyhnout nebezpečným situacím. Nechybělo poučení o prevenci a doporučení bezpečného chování, aby se minimalizovaly šance, že budeme agresorem vybrány jako potenciální oběť. Učily jsme se sebeobrané techniky proti nejčastějším útokům, jakým ženy čelí, dozvěděly se, jak používat sebeobrané prostředky a improvizované zbraně, či jak zvládat stresové situace,“ zhodnotila Farová.

Kurz nebyl poslední tohoto druhu, v dohledné době bude navazovat další. Veřejnost o něm bude včas informována.

Jana Motrincová

V sedlčanské sokolovně se ženy učily sebeobraně za pomoci profesionálů z oboru.

Poslední vyřadil prvního, i takové je play off turnaje amatérských hokejistů

SEDLČANY Na začátku minulého týdne skončila na zimním stadionu druhá fáze dlouhodobého pohárového turnaje amatérských hokejistů, ale ti si dlouho neoddykli. Po jednodenní pauze hned ve středu začala vyřazovací část, která vyvrcholí finálovými duely ve všech třech ligách.

Poslední zápasy druhé části turnaje – 2. liga: Domino – Kňovice 2:2, Daleké Dušníky – Křepence 1:4. V konečné tabulce patřilo první místo týmu AHC Nový Knín, který vybojoval pětadvacet bodů. Druhé bylo Domino s devatenácti body a třetí Křepence získaly bodů patnáct. Poslední osmý zůstal osmibodový Miličín.

3. liga: Rybníkáři – Hradec 2:4, Štětkovice B – Votice 3:3. První místo si už s předstihem zajistili čtyřadvacetibodoví sedlčanstí Medvědi. O šest bodů zpět zůstali druzí Ševci z Nového Knína a o sedm třetí hokejisté štětkovické rezervy. Na posledním osmém místě skončil Neveklov, který ve druhé části turnaje vyhrál všehovšudy dvakrát

a ve čtvrtfinále play off 3. ligy vyzval dosud suverénní Medvědy.

A právě v tomto vyřazovacím utkání se urodilo první velké překvapení závěrečné části sedmnáctého ročníku turnaje. Neveklov se už v první třetině dostal do dvoubrankového vedení, v prostřední části si je ještě jednou brankou pojistil a nakonec Medvědy vyřadil.

Dramatický byl prvoligový duel Zvírotic s Genemusic, který jsme rozebrali podrobně v samostatném textu, a těžkou šichtu měly i Štětkovice. Stará garda přetlačila Chlum až v závěrečné třetině. Po šesti a půl minutách hry se povedl brejk chlumské dvojici Jan Mašek – Zdeněk Malenda mladší a druhý jmenovaný hráč zakončoval přesnou ranou k tyči – 0:1. Po chvíli přidal úspěšný střelec svůj druhý gól, ale do konce třetiny ještě stihla Stará garda vyrovnat. Autory branek byli Václav Herma a Lukáš Růžička. Ve druhé třetině se po sedmi minutách Chlum dostal opět do vedení, když na útočné

modré vybojoval puk Jakub Vančura, probil se až před brankoviště a s přehledem skóroval. Ve třetí třetině Štětkovice vyrovnaly po necelých čtyřech minutách. Z bezprostřední blízkosti prostřelil gólmana Zbyněk Pudil a hned vzápětí překlopil vedení na stranu Staré gardy Jiří Kahoun. V závěru hrál Chlum více než minutovou přesilovku pět na tři, ale vyrovnat se mu nepodařilo.

Čtvrtfinále play off

1. liga: Zvírotice – Genemusic 7:5, Štětkovice – Chlum 4:3.

2. liga: AHC Nový Knín – Miličín 8:5, Kňovice – Daleké Dušníky 4:0, Domino – Olbramovice 4:3, Křepence – Solopysky 2:1. (V semifinále se v novém týdnu už po naší uzávěrce utkalo Domino s Křepenicemi a tým AHC Nový Knín vyzval v souboji o druholigové finále Kňovice.)

3. liga: Rumola – Votice 5:1, Medvědi – Neveklov 1:4, Štětkovice B – Rybníkáři 5:2.

David Myslikovjan

V lese Deštno se pojede cyklistický závod

SEDLČANY Rada města Sedlčany vyslovila svůj souhlas s uspořádáním sportovních akcí pro veřejnost na svých pozemcích v lesní lokalitě Deštno. Vyhověla tak žádosti Povltavského sportovního klubu DA-BA, který tudy ve čtyřech termínech – 10. dubna, 15. května, 11. září a 9. října povede vždy od 10 hodin trasu závodu Povltavský bikerský pohár.

„Je to poprvé, kdy si organizátoři vyhlídli místní lesní cesty k pořádání závodů pro děti a mládež. Považují tuto aktivitu za bohužel činnost,“ okomentoval stručně novinku sedlčanský starosta Miroslav Hölzel. Upozornil, že

dohoda má svoje přesná pravidla. DA-BA musí dodržet všechny bezpečnostní, hygienické i požární předpisy nutné k ochraně lesa. Komunikaci musí využít způsobem, aby nebyla nebezpečná pro okolí. Po ukončení jednotlivých závodů musí být cesty uvedeny do řádného stavu a předány odbornému správci lesního porostu, kterým je Miroslav Votruba. Jednou z podmínek dále je, že hospodář musí být o konání akce v lese v předstihu informován.

Povltavský sportovní klub DA-BA je tělovýchovnou organizací působící v regionu středního Povltaví, která podle vlastního

vyjádření svoji činnost zaměřuje na sportovce, pro něž je pohyb především radostí a kvalitní náplní volného času. Zakladatelem klubu byl Rudolf Bartoš a jeho syn v duchu otčova odkazu v soutěžních, kondičních i rekreačních aktivitách pokračuje. Základem tělovýchovného programu zůstává práce s dětmi.

Z akcí DA-BA upozorníme alespoň ještě na Čarodějný pochod k menhirům a Vltavě v neděli 24. dubna od 9 hodin z Hrachova nebo na výlet na Zvěřinec za K. H. Máchou 1. května od 11.45 hodin od sedlčanské knihovny.

Marie Břeňová

Druhý jarní zápas, druhé vítězství

TJ Tatran Sedlčany – FK Jindřichův Hradec 1910 2:1 (0:1)

SEDLČANY V neděli 20. března přivítal Tatran na svém hřišti v 17. kole divize A tým z Hradce. Domácí tým nabuzený týden starou výhrou venku ztrácel na soupeře z Hradce v tabulce osm bodů. Favoritem tedy byl před utkáním hostující celek, i když hrál na venkovním hřišti.

Neproměněná penalta

A to také potvrzoval od úvodních minut, když kopal hned dva rohové kopy. Do 20. minuty mohli hosté v Sedlčanech vést o dvě branky, ale jejich ofenzivní činnost, a to i díky nepřesnosti ve střelbě, ke vstřelenému gólu nevedla. Naopak Tatran mohl jít díky odpískané penaltě do vedení, ale svoji šanci neproměnil – brankář Jakub Hulík skokem k pravé tyči míč vyrazil. Hradec byl i přesnější v přihrávkách a dostával se tak častěji na dostřel brankáře Tomáše Glogara, kterého po půl

hodině hry překonal z otočky Martin Toman – 0:1. Domácí celek inkasovaný gól nezlomil, spíše naopak. Ale bez střely na branku nelze vyrovnat. Do konce první půle se ještě předvedl brankář Glogar a udržel tak naději sedlčanských borců.

Tříbodová otočka

Tatran vletl do druhého poločasu s vervou. Pokusy ve 48. a 61. minutě ovoce ještě nepřinesly, ale v 72. minutě už bylo vyrovnáno, když Marek Sirotek překonal brankáře Hulíka – 1:1. Radost téměř dvou set domácích fanoušků v ohozech ještě ani neutichla a Tatran vedl. Na konečných 2:1 pro domácí upravil výsledek Matěj Hašek.

Sestava Tatranu: T. Glogar – F. Hofman, Kdolský, J. Repetný, P. Lípa (30. Hašek), Hanuš, M. Dvořák, M. Krůta, Sochůrek (68. Sosnovec), L. Brotánek, O. Novotný (18. M. Sirotek).

Tatran je po 17. kole v tabulce na třináctém místě s 15 body a skórem 25:46. Další utkání se hraje v sobotu 26. března od 15 hodin na hřišti Sokola Lom.

David Štverák

Fotbalové víkendové výsledky

17. kolo divize A

TJ Tatran Sedlčany – FK Jindřichův Hradec 1910 2:1 (0:1)

Branky Tatranu: 72. M. Sirotek, 72. M. Hašek

17. kolo I. A třídy

– skupina A

FK Mníšek pod Brdy – TJ Sokol Sedlec-Prčice 0:3 (0:2)

Branky Sedlec-Prčice: 2. M. Prchlík, 45. a 52. M. Davídek

David Štverák

KOMENTÁŘ

Máme kliku

Jak někdy říkáme, byla to klika jak od blázince. Tím myslím podzimní volby. Celkem 78 % dotázaných si nyní myslí, že tato vláda si počíná dobře. Já jen laicky jako občan posuzuji, ale pozorně, vlády od pádu totality. A poslední tak krátkou dobu mám dobrý pocit ze současné vlády. Uvážlivě a celkem skromně dělá co může nebo co vůbec možné je. Bohužel si vytáhla ze všech vlád to nejtěžší období. Zbyly na ni problémy s covidem, do toho rostoucí inflace, zdražování elektřiny, plynu, nafty, benzínu i potravin. Ale že všechno to dohromady zastíní šílená válka v Ukrajině...

A proto máme kliku. Profesor Petr Fiala dává postupně krok za krokem

najevo svou sílu. Bez silných slov, nadávek, drzostí a sprostot. Stmelil strany dosti rozdílné na programu, jehož cílem je vše podstatné. A řeší záležitosti ve vládních rezortech úplně jinak, než ve firmě. Je šance za jeho vlády zakopat válečné sekry. Zejména ty hloupě vykopané, když si uvědomíme, kdo proti komu stál jako volič.

Minulý týden nás Fiala opět hodně překvapil. Domluvil s premiéry Polska a Slovinska společnou cestu za Volodymyrem Zelenskym, nositelem nejvyššího českého vyznamenání za statečnost. Bývalá slovenská diplomatka a herečka Magda Vášáryová to snad až ukvapeně odsoudila, že neví proč to riskovali. Ale pro nás, utápnuté Če-

cháčky, to je něco ohromně důležitého. V historii ojedinelého. Mít statečného premiéra, který dá takto najevo skutečné přátelství a podporu. Aby už jednou provždy bylo v Moskvě jasno. To jsou věci! A slovenský premiér lituje, že dostal také pozvánku a dal si to rozmluvit. Ví, že se takto píše historie a neměl tam chybět. Díky Fialovi se budeme vracet ke skutečným hodnotám, pokud zatím naše většina znala jen hodnotu peněz.

Havel měl kdysi v Americe projev, ve kterém žádal o vhodnou pomoc Rusku. Ale jak vidíme, snaha byla malá i marná. Vypadá to, že tam bude zle. My doufejme, že v míru přežijeme a konečně bude dobře.

Vladimír Roškot

ZAMYŠLENÍ

Nemohu se na to koukat

Docela chápu odborníky, zkušené válečníky, že možná byt v letech, pociťují zvláštní nutkání. Nutkání, asi jako když hoří a hasič má výcvik a vzdělání, zná vše, co je třeba. Ať je právě kdekoli, má nutkání jít do toho.

Když bylo zveřejněno, že kanadský sniper (odstřelovač) přezdívaný Wali „jde do toho“, měl jsem zvláštní pocit. Pracuje jako počítačový inženýr a když se někdo dopouští válečných zločinů, nedá mu to, je ochoten do toho jít. Dokonce prý zvažoval, jak náročné by bylo odstranění hlavního zločince. Má světový rekord, zasáhl cíl ze vzdálenosti téměř 3,5 km. A nyní je již s celou skupinou profesionálů na Ukrajině.

A podobně, včetně našich občanů, již asi dvacet tisíc zkušených bojovníků chce pomáhat Ukrajincům. Vlastně je to hrůza, že jsou proti profíkům ruští nezkušení mladíci, skoro děti, kteří byli odvedeni na cvičení. A nyní pláčou, že se po nich střílí, mají hlad, je jim zima, píší zprávy domů, jaká je to hrůza. A pokud jsou zajati, říkají, že museli útočit pod hrozbou zastřelení.

Z našich záložáků jich asi 200 požádalo nebo žádá o souhlas prezidenta k této misi. Kdyby se sebrali a jen tak se přidali k obráncům Kyjeva, bylo by to kvalifikováno jako trestný čin. Někteří právníci se vyjadřují rozpačitě, zda to i s tím souhlasem prezidenta je v pořádku. Zejména v tom

vyjádření prezidenta o udělení abolicie. To znamená buď odvolání zákona, nebo zastavení trestního řízení po udělení milosti.

Asi v nás někdy doutná pohoršení, že zákony ne vždy zajišťují spravedlnost. Zejména když advokáti zachraňují lumpa před trestem. Tato situace, kdy svědomí spravedlivého člověka vede k dobrému skutku, ba statečnému jednání s nasazením života, nás jistě nepohoršuje. Zejména když naše armáda nechala od roku 1939 dvakrát bez odporu naši vlast ponížít okupanty.

Když říká SPD v televizní debatě, že posiláním zbraní na Ukrajinu jen prodlužujeme válku, nemohu se na to koukat.

Vladimír Roškot

GLOSA

Odhalená místa

Naší nejbližší i okolní krajinou se motám už hodně dlouhou dobu. Kolmo i pěšky. Za tu dobu jsem narazil na spoustu míst hodných zaznamenání, aby i jiní z nich něco měli a poznali je. Jistě nejsem jediným. Člověk sám nebo na upozornění od ostatních, náhodně, či podle psaných zmínek, může najít nová nebo dávno zapomenutá místa, která druhý nezná, ale jsou tam... Může být potom překvapen, co všechno se pro nás dochovalo z dávných časů a dá se dodnes objevit.

Rudolecký můstek je jedním z těch míst a znám ho už dlouho. Je krásný. Zapomenutý. Jak se o něm zmiňuje některý z pánů Růžhových v minulých vydáních SK a postaral se o jeho zveřejnění a tedy odhalení. Z mého pohledu přes nijak zvláštní zájem úřadů: „Jste si ho našel a tak se postarejte, když chcete, aby...“

Objeven, zarostlý dvoumetrovými kopřivami. Fortelně postaven. Nikým nezdevastován, asi právě proto stále stojí už bratru dvě stě let. Snad i více. Úřady se rozhodly, že by měl být zařazen mezi kulturní památky v našem kraji. A to je to, o čem tu jde. Proč o tom píšu.

Toulám se po zdejší krajině a občas na něco narazím. Na něco, co nabídnou na fotomape ostatním poutníkům v podobě fotky. Pokud hodlám zveřejnit fotografii nějakého místa, často se peru s myšlenkou, zda a jestli mám

nebo nemám. Smím či nesmím. Zná pár mně podobných a nikdo z nich „svá“ místa nezveřejní, a často ani já.

Namátkou. Před pár lety se tady najednou vynořily chlístovské menhiry. Už ani nevím, kdo a proč? Davy lidí vyšlapaly cesty a zanechaly plasty, plechovky, pytlíky. Zkrátka bordel na místě, které bylo a je posvátné. Ted' už je tohle místo passé, protože lidi se přesunuli jinam. Na jiné proklamované místo. Turisty už tohle tak neláká. Borden někdo vysbíral a zas je tam původní atmosféra.

Mám velikou obavu, aby se tohle nestalo u rudoleckého můstku. Z místa, které má hodně lidí rádo a... Zveřejníme ho na mapách a ukážeme lidem. Hele, co tu máme. Odbočka z Krčínovy cyklostezky, informační tabule, upoutávky v různých jazycích – pojdte lidi. Samozřejmě všechno v dobré víře. Na místě časem vznikne několik ohnišť, mraky vajglů, plechovky, roušky, ubrousky... Atmosféra zmizí. Ale časem třeba zapomenou. Jako na menhiry.

Může se ale stát a někoho napadne, že tahle stará cesta, co na ni rudolecký můstek stojí, byla původně vlastně hodně dobrá a tak je třeba ji obnovit. Betonová roura a panely, aby to uneslo i velké traktory a jinou techniku. A staré fotky můstku v dobových publikacích.

Petr Frumert

